

י"ז בשבט
12 בפברואר

תש"פ
2020

מספרנו
5396/מה

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 2 במניין לשנת 2020

מיום שלישי, ט' בשבט תש"פ, 04.02.2020

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
	גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
	עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
	גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
	גב' עדי זנד	- חברת מועצה
	ד"ר עפר לוי	- חבר מועצה
	פרופ' מתי ליפשיץ	- חברת מועצה
חסר:	מר כפיר מימון	- חבר מועצה
סגל:	עו"ד יגאל ברק	- יועץ משפטי
	גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
	גב' חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
	אינג' אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
	גב' בתיה הרפז	- מנהלת מחלקת חינוך
	מר דני מלכה	- קב"ט המועצה

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:
 - 1.1 פרוטוקול ישיבה ח' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
 - 1.2 פרוטוקול ישיבה ט' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
 - 1.3 פרוטוקול ישיבה 1 מן המניין לשנת 2020 מיום 7.1.20.
2. דיווח ראש מועצה.
3. חלוקת תעודת הוקרה.
4. אישור תב"רים:
 - 4.1 תב"ר 383 – פרויקט פעילות לקידום חינוך בנושא סביבה במערכת חינוך וקהילה לשנת הלימודים תש"פ, תשפ"א, תשפ"ב על סך 167,979 ₪ במימון: המשרד להגנת הסביבה 134,382 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 33,596 ₪.
 - 4.2 קוד רובוטיקה ומדעי המחשב על סך 36,000 ₪ במימון: משרד החינוך 19,800 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 16,200 ₪.
 - 3.3 תב"ר 374 – שינוי שם התב"ר מ"התקנת מצלמות ברחבי היישוב" ל"תכנית אב לטריטוריה מאובטחת".
5. אישור תיקון שכר גזברית המועצה מ-85% ל-90% משכר מנכ"ל.
6. אישור העלאת שכר מזכירת המועצה מ-80% ל-95% לצורך פרישה, בכפוף לאישור הממונה על השכר במשרד האוצר.
7. אישור התאמת שכר לפי מספר תושבים לעובדי המועצה עדנה זטלאוי ועובדיה צבי, בהתאם להוראות משרד הפנים.
8. שינויים בהרכב נציגי המועצה בדירקטוריון המתנ"ס.

לסעיף 3 - חלוקת תעודות הוקרה

מר יוסף ניסן: ערב טוב לכולם, אני פותח את הישיבה. נעשה את זה בנוהל מקוצר. הנושא של חלוקת תעודות, היום יש לנו רק את פנינה ברקאי. קודם כל מגיע לה מזל טוב נולדה לה נכדה.

גב' פנינה ברקאי: נולד לי נכד בצרפת.

גב' ברוריה אליעז: איזה יופי, לא סיפרת לי שום דבר-

מר יוסף ניסן: אבל זאת הסיבה שהיא לא באה לישיבה הקודמת, ולא קיבלה את התעודה.

גב' רונית ד. עייאש: בשעה טובה.

מר יוסף ניסן: אז אנחנו עושים עכשיו תיקון. כבוד הצלם.

גב' ברוריה אליעז: יופי, נהדר.

גב' פנינה ברקאי: כן, אני רוצה תמונה.

מר יוסף ניסן: בטח.

גב' פנינה ברקאי: בהזדמנות זאת אני אספר לכם על התערוכה בשבוע הבא ביום שלישי בשעה 18:00, נפתחת פה תערוכה של אלי פרקל, אז אני מזמינה את כולכם לבוא, בסדר?

מר שלומי שטרית: אני באופן אישי הולך לתערוכות של פנינה, ואני ממליץ מאוד, אבל תערוכה מרוקאית תעשי לנו.

גב' פנינה ברקאי: בעזרת השם-

מר יוסף ניסן: זה בקנה.

גב' פנינה ברקאי: זה יהיה ב-

מר יוסף ניסן: טוב פנינה מי שלא יודע מה זה נפש של אומן, מוזמן לביתו. אפשר להזמין את חברי המועצה לבקר אצלך בבית?

גב' פנינה ברקאי: בשמחה רבה.

גב' עדי זנד: חבל על הזמן, אנחנו-

גב' פנינה ברקאי: אני אכין לכם-

מר יוסף ניסן: מי שרוצה להבין מה זה נפש שלא אומן אמיתי, זה פנינה בבית. מוכשרת מאוד, הצבעים, הכישרון, היכולות, אין מה לעשות יש דברים שאנשים נולדים איתם, וזה הכישרון שפנינה נולדה איתו. וזה גם עובר לדור הבא.

ד"ר עפר לוי: גם רוח ההתנדבות.

מר יוסף ניסן: את שימרית כמובן, כל הנושא פה הוא סביב ההתנדבות.

גב' עדנה זטלאוי: למה? שימרית, אלון, כל הילדים שלה.

גב' פנינה ברקאי: כן, אלון הוא מוזיקאי.

מר יוסף ניסן: כן, הכישרון עובר...

גב' פנינה ברקאי: וסיוון היא-

מר יוסף ניסן: וסיוון כן.

גב' עדנה זטלאוי: וסיוון בטח.

מר יוסף ניסן: סיוון הייתה רקדנית בבלט-

גב' ברוריה אליעז: היא עוד רוקדת?

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: היא סיימה את הלימודים?

גב' פנינה ברקאי: סיימה כן.

גב' ברוריה אליעז: יופי.

מר יוסף ניסן: אז אני אקריא לכם מה כתבנו, "תעודת הוקרה ניתנת בזאת לגברת פנינה ברקאי על תרומתך הגדולה בהתנדבות למען חיי התרבות בלהבים, ינואר 2020.

גב' עדנה זטלאוי: יישר כוח.

גב' פנינה ברקאי: תודה רבה יוסי.

מר יוסף ניסן: אין כמוד, אין. וכמובן האוצרת של התערוכות שלנו פה.

גב' פנינה ברקאי: אז אני מזמינה את כולכם בשבוע הבא ב-18:00.

מר יוסף ניסן: בשבוע הבא ב-18:00 תרשמו לכם. כל תערוכה כזאת פנינה הולכת לבדוק, והיא מבקרת-

גב' פנינה ברקאי: אני לא מרוצה מהשילוט שהוא שם.

מר יוסף ניסן: ובעתיד גם תהיה תערוכה של פנינה. גם אני ביקשתי מפנינה לפתוח את המיזם הזה של התערוכות פה ביישוב במועצה אצלנו,

עם התערוכה שלה. היא אמרה: 'לא, אני חושבת שצריך לתת במה לאנשים אחרים' -

גב' רונית ד. עייאש: מקסים.

מר יוסף ניסן: 'ורק אחר כך אני.'

גב' רונית ד. עייאש: יישר כוח.

גב' עדנה זטלאוי: גם צנועה.

גב' עדי זנד: רק עוד 2 משפטים לפני, קודם כל פנינה גידלה את הילדים שלנו. כולם מדברים על זה שהיא אומנית אבל היא מחנכת ממדרגה ראשונה, והיא גידלה דורות פה ביישוב של ילדים שחלקם צמחו להיות אומנים.

גב' פנינה ברקאי: נכון, נכון.

גב' עדי זנד: בעצמם. אני יכולה להעיד לפחות על הבן האישי שלי.

גב' ברוריה אליעז: אפילו את הילדים שלי.

גב' פנינה ברקאי: בבית ספר תומר הילדים שלה וכמובן -

גב' ברוריה אליעז: וגם התיכון במצפה רמון.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אז אני יכולה להגיד שגם את הבן הצעיר שלי שאוטוטו בוגר אדריכלות בבצלאל, הציורים הראשונים היו אצל פנינה. הדבר השני, זה שפנינה נכנסה יחד איתי מכניסת העובדים, והדבר הראשון שהיא אמרה זה שאת הקיר הזה של כניסת העובדים צריך להרים אותו, אז אני מבקשת לפרוטוקול שתימצא הדרך

שפנינה תאיר לנו גם את הצד הזה של ה-

גב' פנינה ברקאי: אני אעשה משהו מקרמיקה אולי באמת. כי זה קיר ארוך והוא ריק.

גב' ברוריה אליעז: יפה.

גב' פנינה ברקאי: תודה רבה.

גב' ברוריה אליעז: לילה טוב.

לסעיף 1 - אישור פרוטוקולים:

1.1	פרוטוקול ישיבה ח' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
1.2	פרוטוקול ישיבה ט' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
1.3	פרוטוקול ישיבה 1 מן המניין לשנת 2020 מיום 7.1.20.

מר יוסף ניסן: טוב, חברים ערב טוב אנחנו פותחים את הישיבה, חסר רק כפיר אני חושב, נכון? כפיר בחו"ל. אנחנו פותחים באישור הפרוטוקולים. ישיבה ח' שלא מן המניין מיום 30.12.19, פרוטוקול ישיבה ט' שלא מן המניין ביום 30.12.19 ופרוטוקול ישיבה 1 מן המניין מיום 7.1.20. יש למישהו הערות? הפרוטוקולים מאושרים פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את הפרוטוקולים:

1.1	פרוטוקול ישיבה ח' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
1.2	פרוטוקול ישיבה ט' שלא מן המניין מיום 30.12.19.
1.3	פרוטוקול ישיבה 1 מן המניין לשנת 2020 מיום 7.1.20.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה

מר יוסף ניסן: דיווח ראש מועצה. נתחיל קודם כל היום היה פה ביקור של שר הכלכלה אלי כהן. דנו איתו בנושא של הפיתוח של המשולש שלנו הצפוני. אבל לפני כן עוד היינו בפגישה במינהל. ישבנו עם יו"ר

הוועדה המחוזית ועם מתכנן המחוז אני ואלעד היינו, והם יותר סקפטיים וממש לא שדרו לנו טוב ונכון, והם אומרים שיש סוגיה של פיתוח אזור תעשייה כזה בצומת שוקת, וגם מסחר וכל מה שאנחנו מתכננים הייטק ודברים דומים לכך, ומי שמתנגד שם נחרצות זו עיריית באר שבע. ועיריית באר שבע רוצה לשמור על המתחמים שלה, יש להם גם כן פארק הייטק שבקושי מתרומם אבל לא בקצב הנכון, ואזורי תעשייה רבים, וזה פוגע להם בהתפתחות ובקידום. ולכן כנראה יצומצמו שטחי המסחר בשוקת, בגלל הדבר הזה. זאת הדעה של יו"ר הוועדה המחוזית. אז הוא אמר אתם צריכים לעשות פה אולי משהו שהוא ייחודי והוא לא מתקיים בבאר שבע. צריך באמת לחשוב היטב על משהו שהוא באמת יש בו ייחודיות, שלא פוגעת במרכזים המסחריים של באר שבע וכו', אז גם בכיוון הזה אנחנו חושבים. יחד עם זאת נפגשנו עם שר הכלכלה, כי חשבנו שזה-

מר שלומי שטרית: תמשיך רגע בבקשה לגבי, ישבתם עם המינהל אני מניח שדיברתם גם על שכונת שרונים.

כן, דיברנו גם על שכונת שרונים, זה חלק מהדיווח הבא.

מר שלומי שטרית: כי אני היום הייתי מאוד מאוד מופתע חברים, ראיתי היום שיש יציאה, שבנו לנו פה יציאה לכיוון כביש 40.

אבל לא באמצע.

לא, אבל שלומי תן לי לסיים את הסקירה.

אז רק על שכונת שרונים תדגיש, כי אנחנו...

בסדר אין בעיה. אבל אני הייתי בנושא של אזור תעשייה, הוצאתי אותי מהמחשבה. בהמשך של אזור התעשייה נפגשנו עם שר הכלכלה היה גם שלומי שטרית פה הבוקר, ואני חושב שזה נכון להביא משרד ממשלתי שיכול לעזור בתכנון של אזור תעשייה

ומסחר, כי אחרי זה גם למינהל יהיה קשה לחזור מתהליך כזה שמתקדם. זאת אומרת ברגע ששרד ממשלתי משקיע כספים בתכנון, אז זה יהיה נכון. שר הכלכלה אמר שברגע שהמיזם הוא כלכלי והשיווקים הם יהיו קבועים והביקוש יהיה גדול, יהיה מזה הכנסות, המינהל לא ירצה להיות בחוץ אלא הוא ירצה להוביל את זה, בתכנון גם, לעזור לנו בתכנון. אז קבענו שתוך 40 יום אנחנו נקדם את זה, ואז נראה מי משקיע למעשה בתכנון. עוד דיברנו על-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, זה לא לגמרי-

מר יוסף ניסן: רגע אבל שנייה-

גב' רונית ד. עייאש: לא, בעניין הזה, אתה עובר לנושא אחר לא?

מר יוסף ניסן: לא, בנושא של שר הכלכלה. דיברנו גם על תוספת של פורום נוסף לפורום העסקי שכבר קיים ביישוב. אתם יודעים עשינו שיתוף פעולה עם מעוף, זה שלוחה של משרד הכלכלה. הם עוזרים לנו פה עם העסקים והיה פה גם ארז, עם 85 בעלי עסקים שבאו ומגלים עניין. גם ליצור שיתופי פעולה בין בעלי עסקים ביישוב, וגם למען הקהילה, וזה הכיוון. הם עוזרים גם בכסף והם מתקצבים את זה, ובאמת זה משהו מבורך. אגב הם לא היו פה מאז ומעולם בלהבים, גם שרון דינשטיין מובילה את זה, גם צריך להגיד מילה טובה לה, שהיא פעילה מאוד, גם עפר שגם מלווה אותנו הנציג של המועצה בפורום הזה, ואני חושב שזה באמת משהו מבורך, שאם הוא יתפתח כמו שצריך כולנו נהנה ממנו, זה גם חלק מהקהילה מהקהילתיות בלהבים, אז זה בנושא הזה. נערכה פגישה עם הנהלת הרכבת. הם רוצים להוסיף כסף בנוסף, שלומי נו-

מר שלומי שטרית: לא, אנחנו רואים זה כל הזה שלנו.

גב' עדנה זטלאוי: לא שמו לב חשבו שזה חדש או שלקחו את זה מהישן.

מר שלומי שטרית: זהו לא הבנתי.

מר יוסף ניסן: כן הישן. היינו היום ברכבת, סיכמנו על מתווה כזה שכל החניון יימדד שוב, כי היה שם איזה שהיא מחלוקת עם הנהלת הרכבת לא עם משרד התחבורה, למעשה הם מדברים על החניון החדש כחלק שהוא בלתי נפרד גם מהחניון הישן. לדעתי משרד התחבורה לא הבין כך, ולכן הם צריכים לשלם ארנונה על כל השטח, על כל השטח. יש איזו שהיא מחלוקת, תתבצע מדידה, חגית מצאה מדידות שכבר התקיימו, אנחנו צריכים לחזור אליהם עם הנתונים ולסגור את הקצוות האלה.

מר שלומי שטרית: אבל למה הם לא פותחים את הרכבת בינתיים?

גב' רונית ד. עייאש: אבל לא הבנו את-

מר יוסף ניסן: זה פתוח.

מר שלומי שטרית: לא פתוח.

גב' עדנה זטלאוי: מחסומים לא?

מר שלומי שטרית: בוודאי, לא פתוח, עדיין חצי מהחניון סגור.

גב' עדנה זטלאוי: חלק מהזה באמת אי אפשר, אין גישה.

מר יוסף ניסן: יש גישה, יש גישה...

מר שלומי שטרית: יש גישה לכל המקומות, צריך לעשות שמאלה וימינה.

גב' עדנה זטלאוי: אתה לא יכול לצאת מכל רחוב, אתה צריך-

מר יוסף ניסן: בסדר, גם הנושא הזה יתוקן.

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי, מדדו ומה?

מר יוסף ניסן: אמרתי אנחנו צריכים לחזור אליהם עם המדידה הסופית-

גב' רונית ד. עייאש: סבבה ומה אפשרה? מה ההסכם? מה השיח?

מר יוסף ניסן: השיח הוא שהם ישלמו-

גב' רונית ד. עייאש: מדידה זה עניין טכני.

מר יוסף ניסן: הם ישלמו גובה של ארנונה פלוס, ארנונה פלוס שזה יהיה התחזוקה של המקום.

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי, ארנונה... במספרים, מה זה ארנונה פלוס?

מר שלומי שטרית: רגע, ארנונה הם ישלמו לכל הזמן?

מר יוסף ניסן: הארנונה מוערכת ב-730,000 ש"ח, בסדר?

מר שלומי שטרית: אוקיי, בשנה.

מר יוסף ניסן: בשנה. הם כבר מוכנים לשלם 960,000 ש"ח-

מר שלומי שטרית: לשנה?

מר יוסף ניסן: לשנה.

מר שלומי שטרית: כל שנה 960,000 ש"ח?

מר יוסף ניסן: כל שנה, ועכשיו יש לנו מחלוקת על איזה חלק שהם חושבים שהוא חלק-

גב' חגית מ. מימון: הם חושבים שהוא בפנים ואנחנו...

מר שלומי שטרית: רגע, אבל ההפרש הוא בערך 200,000 ₪?

מר יוסף ניסן: כן, יותר.

מר שלומי שטרית: ... לא חושבים שיותר מ-200,000 ₪ זה תחזוקה של שנה בכל החניונים האלה? זה... ותחזוקה ושמירה, 200,000 ₪?

עו"ד קובי נודלמן: לא, הוא מתווכח עוד, הוא לא סגר עדיין.

מר יוסף ניסן: לא סגרנו, אבל אני חושב-

גב' רונית ד. עייאש: לא, הוא מתכוון לסגור איתם.

עו"ד קובי נודלמן: הוא אומר פחות חלק שהם חושבים שהוא בפנים.

מר יוסף ניסן: זה 960,000 ₪, 975,000 ₪? 975,000 ₪.

מר שלומי שטרית: וארנונה כמה?

גב' רונית ד. עייאש: 975,000 ₪ הוא מתכוון לסגור.

מר יוסף ניסן: 730,000 ₪.

מר שלומי שטרית: אז מה 240,000 ₪?

גב' ברוריה אליעז: כן.

מר שלומי שטרית: עשיתם בדיקה כמה תחזוקה של שנה שם ו-

גב' רונית ד. עייאש: שלומי, זה חשמל-

מר שלומי שטרית: וכמה זה תחזוקה שם בשנה?

גב' רונית ד. עייאש: זה חשמל, זה מים, זה גינון, זה ניקיון-

מר שלומי שטרית: זה תאורה, זה שמירה.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שאני אומרת, זה מים, חשמל-

מר שלומי שטרית: עכשיו אני רוצה להסביר, עכשיו אחרי שסיימתם כולכם כל בעלי המקצוע, אני אסביר מה אני חושב.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע שלומי, אבל תן לי לסיים, אני אסיים בסוף נפתח, תרשמו את הדברים, אנחנו בסוף נדבר על הכול, בסדר? אגב בנושא הרכבת בואו נסכם את הדבר הבא, כדי שלא יהיו פה טענות ומענות, בסדר?

מר שלומי שטרית: כן, כן.

מר יוסף ניסן: אני אביא את ההסכם שאנחנו נגיע איתם לפה, וכאן נקבל את ההחלטה מה אנחנו עושים, בסדר?

מר שלומי שטרית: בסדר, רק אני רוצה לתת לך כלים אבל יוסי, את הכלים הכי חשובים-

גב' רונית ד. עייאש: אי אפשר להגיע בסוף המשא ומתן ולהגיד זה ההסכם-

מר שלומי שטרית: אבל הכלים הכי חשובים לא הוזכרו-

מר יוסף ניסן: אני לא בסוף המשא ומתן, אני מתנה את החתימה באישור המליאה.

מר שלומי שטרית: אבל אני רוצה לתת לך כלים למשא ומתן איתם, על מנת שתוכל להוציא יותר.

מר יוסף ניסן: תן לי רק לסיים את הדיווח, ואחרי זה נדבר על הכול, רק תרשמו-

מר שלומי שטרית: אוקיי בסדר.

מר יוסף ניסן: נדבר על הכול, בסדר? הולכים לצאת 2 מכרזים, אחד על גינון, המכרז השני הולך לצאת על ביטוח. 2 מכרזים שהולכים לצאת אחד גינון ואחד ביטוח במועצה.

גב' עדנה זטלאוי: יש עוד כמה.

מר יוסף ניסן: יש עוד כמה, אז בסדר.

גב' עדנה זטלאוי: פלטפורמות תוכנות-

מר יוסף ניסן: מחשוב היום סיכמנו את זה.

גב' עדנה זטלאוי: מדרכות.

מר יוסף ניסן: בסדר, שזה ייצא אני אדווח לכם. זה עומד כרגע על הפרק. יום העצמאות זה יהיה כנראה ביומיים. יש הנחיה של משרד הפנים לא לשלם יותר מ-70,000 ₪ לאומן. אני חושב שאפילו 60,000 ₪ זה יותר מידי, וזה מה שאנחנו נעשה, ונפרוס את זה ליומיים. ואז נוכל להביא אומן בקנה מידה רציני ביום השני. מישהו כמו עמיר בניון, זה כרגע עומד על הפרק ביום השני. בנושא בית כנסת, אנחנו רצינו להציב בית כנסת שקיבלו בתרומה, בסופו של דבר התלוננו במינהל התכנון אנשים טובים מהיישוב, וחסמו אותנו בכיוון הזה, ואנחנו נעבוד לפי הספר. אנחנו רוצים לפחות 2 מגרשים חומים להשאיר אותם חומים. גם הנושא הזה עלה בדיון, כדי שנוכל לממש את מה שאנחנו צריכים עבור התושבים.

גב' רונית ד. עייאש: קודים, אתה מדבר בקודים. אתה מדבר בקודים.

מר יוסף ניסן: אז תני לי לסיים-

גב' רונית ד. עייאש: יוסי, אבל מה זה?

מר יוסף ניסן: תרשמי, תרשמי לך-

גב' רונית ד. עייאש: אני לא מבינה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אבל רונית אם את לא מבינה משהו תשאלי בסוף.

גב' רונית ד. עייאש: אני אשאל...-

מר יוסף ניסן: הכול בסדר-

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת אתה בנושא הזה-

מר יוסף ניסן: אבל את מפריעה לי.

גב' ברוריה אליעז: תכתבי לך.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: ואז נעשה את כל הדיווח מחדש-

מר יוסף ניסן: כן, כן.

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה, יאללה.

מר יוסף ניסן: בסדר? אז זה העניין. 2 מכרזים על הפרק שיש לנו אחד מהם זה מנהל תחום יישובי קהילה, תחום ביטחון קהילתי זה נקרא, מהמשרד לביטחון פנים. אגב הודיעו לנו כבר 2 משרדים שהתקציבים צומצמו, כולל המשרד לביטחון פנים ואנחנו לא ממש יודעים איך להתמודד עם זה, אבל זה חלק מה-

גב' ברוריה אליעז: עם מה יוסי?

מר יוסף ניסן: סליחה?

גב' ברוריה אליעז: עם מה לא יודעים להתמודד?

מר יוסף ניסן: קיצוצים של משרד ממשלה. גם בדת שלחו לנו שמשרד הדתות קיצץ בתקציבים, ואם יש פרויקטים שלא יצאנו לדרך אז לא לצאת, כל מיני גזרות כאלה ואחרות. משרד לביטחון פנים גם קיצץ בתקציב סדר גודל של 30%, זה העניין. אולמות מחול ומועדון הנוער, מועדון הנוער עובדים בקצב כדי לסיים אותו עם השיפוץ הכולל, כדי להכשיר את הכול כיחידה אחת. זה ייקרה בחודשיים הקרובים אלעד? חודשיים הקרובים. אולמות מחול הסתיימה הבנייה, אנחנו מחכים רק לאישורים כרגע. אנחנו-

מר אלעד ארזי: יש הכול כבר.

מר יוסף ניסן: כן? יש הכול, אוקיי. אז יש הכול אנחנו נקבע מועד פתיחה, נזמין גם את השותפים שלנו, נגב גליל גם כן תרמו שם 500,000 ₪, נזמין גם אותם, נזמין גם אתכם ונעשה פתיחה. מעון נחליאלי אנחנו ממשיכים עם החברה למתנ"סים עוד שנה, אבל אמרתי להם שאם לא יהיו בין 50 ל-60 נרשמים השנה, אנחנו בהחלט נשקול להוציא את זה למפעיל חיצוני.

עו"ד קובי נודלמן: אין סיבה שלא.

מר יוסף ניסן: אין סיבה שלא יגיעו.

עו"ד קובי נודלמן: יש 2 גנים שנסגרים.

מר יוסף ניסן: כן, לפי מה שאני מבין אנחנו נעמוד ביעד הזה.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: נושא התנגדויות, בהתנגדויות אנחנו נעמוד ביעד שהציבו לנו והוא התחלת הדיון בהתנגדויות בתוך 3 חודשים. ואנחנו לא נוכל, זאת אומרת אנחנו עובדים בשיתוף פעולה עם הוועדה המחוזית. ישבנו היום, מחר דיאנה הולכת, עושה חפיפה עם מנהלת ההתנגדויות במינהל, כדי לדעת בדיוק איך ומה ולוחות זמנים והכול, ואתם כמובן תהיו שותפים לכך. ישיבות תכנון ובנייה אנחנו נעשה אותם רק אחרי צהריים, זה חלק מההחלטה שקיבלנו.

גב' רונית ד. עייאש: ... אחרי צהריים, רק בימים שבא לכם לעשות בבוקר זה זה לבוקר.

מר אלעד ארזי: למה את אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: כי עכשיו ביום חמישי זה לבוקר.

מר אלעד ארזי: אבל הסברנו מה היה פה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל אני מתקנת-

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: רונית, יש לך בעיה בבוקר?

גב' רונית ד. עייאש: לי יש בעיה בבוקר.

מר שלומי שטרית: אז חבר'ה תתאמצו.

גב' רונית ד. עייאש: ביום חמישי הספציפי יש לי בעיה.

מר שלומי שטרית: תזיזו, מהיום אנחנו מבקשים את כל הישיבות-

גב' עדנה זטלאוי: למה זה חדש כבר עשינו...

מר שלומי שטרית: תעבירו לערב.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אני אמרתי שזה יהיה בשעות הערב, אלא אם כן יש משהו דחוף ומוסכם על חברי המועצה מראש לקבוע את זה לבוקר. אם יש הסכמה גורפת-

גב' רונית ד. עייאש: אלעד עדכן שיש משהו דחוף וכן הלאה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: אבל עדיין אי אפשר בנוכחות, זה הקטע.

מר יוסף ניסן: אין בעיה-

גב' רונית ד. עייאש: אז אתה ועפר כמובן שתמיד נמצאים, ועוד מישהו ותעשו ישיבה, זה גם אפשרי.

מר יוסף ניסן: אוקיי בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: זאת לא השיטה.

מר יוסף ניסן: עוד פעם אם יש משהו, אירוע נקודתי, תראו בסופו של דבר כולנו פה לטובת התושבים ועושים את המקסימום שלנו. אם יש משהו שאפשר לעשות אותו בבוקר וזה מקובל על חברי המועצה, אהלן וסהלן זה מבורך. אם לא, נטכס עצה מה עושים ונקבל החלטה, בסדר? אגב גם אם חבר מועצה לא יכול להגיע לאחת הישיבות מתוך 20 בשנה, אז לא ייקרה אסון גדול אם נקדם עוד כמה תכניות. יש אולי 6 תכניות. בנושא האמבולנס אני רוצה לעדכן שאנחנו מוציאים מכרז לממלא מקום-

גב' עדנה זטלאוי: בינתיים ניסינו לברר, פנינו לשמעון אלקובי פנינו ללורן אבישר פניתי לבתיה סיטי להפנות מישהו שיכול לענות על הדבר הזה.

מר יוסף ניסן: מישהו שינסה לענות על הדבר הזה, שיהיה לנו בינתיים אמבולנס באופן מייד.

מר שלומי שטרית: מה זאת אומרת?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: בסוף נשאל.

גב' עדי זנד: מה זה הדבר הזה?

מר שלומי שטרית: נשאל בסוף עדי.

גב' רונית ד. עייאש: זה קודים עזבי. זה סיסמאות, אחרי זה נעשה את הדיווח מחדש.

מר יוסף ניסן: בסדר. בנושא הביטחון אני רוצה לעדכן, שאנחנו כרגע בהליך מתקדם של בניית הסוללה מסביב ליישוב, על מנת למנוע כניסה ויציאה של כלי רכב. ברגע שזה יסתיים נדע שמה שנשאר לנו זה הכניסות והיציאות שלנו הראשיות, ושם ניתן את מרב המאמצים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה צפי סיום?

מר יוסף ניסן: שבועיים לדעתי, שבועיים מהיום. אל תשכחו שהמטרה התחייבה להוריד ב-40% את הפשיעה בלהבים. וזה משהו שעומד לנגד עיניהם יום ויום ואני מדבר על זה יום עם מפקד התחנה, יש קצין שכל הקידום שלו מותנה בהשגת היעד הזה והוא מלווה את זה. אני חושב שאנחנו בסופו של דבר כן נעמוד ביעד הזה, שאנחנו כן נעמוד ביעד הזה.

מר שלומי שטרית: דני תכף, תכף, אל תדאג גם אותך נשאל, גם אתה פה על הכוונת,

גם אתה.

גב' ברוריה אליעז: הוא כבר מילא דף שאלות.

גב' בתיה הרפז: מה זה גם אתה, יש עוד?

גב' ברוריה אליעז: דף שאלות יש לו.

מר יוסף ניסן: הדבר האחרון זה גיל זהב, לפי התכנון שלהם ב-1.4 תהיה פתיחה, ואנחנו חושבים שזה-
כן. 1.4.20 פתיחה, הם כבר הזמינו 350 מדי מים, גם לא יודע אם הותקנו זה בדרך.

גב' חגית מ. מימון: בדרך.

מר יוסף ניסן: 350 מדי מים, זאת אומרת הם משלמים כבר על כל היחידות.

גב' חגית מ. מימון: הם משלמים מראש למרות שלא הכול-

מר יוסף ניסן: למרות שלא הכול יהיה מאוכלס, זה טוב לנו-

מר שלומי שטרית: אני לא קונה את זה בכלל. זה...

מר יוסף ניסן: לקחנו חברה שתיתן לנו הערכה-

מר שלומי שטרית: הם לארגיים ישלמו...

מר יוסף ניסן: שלומי, לקחנו חברה שתיתן לנו הערכה לסיווגי ארנונה שאנחנו אמורים לגבות מהם-

מר שלומי שטרית: מי זאת החברה אגב?

גב' עדנה זטלאוי: עבר.

מר יוסף ניסן: עבר כבר?

גב' עדנה זטלאוי: עבר כן.

מר יוסף ניסן: עבר, עבר היום?

גב' חגית מ. מימון: כן, מודד.

מר יוסף ניסן: עבר היום-

גב' עדנה זטלאוי: מותר להגיד מי?

מר יוסף ניסן: את יכולה להגיד.

גב' עדנה זטלאוי: דני קלימי קוראים לחברה.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אז הם ילוו אותנו בנושא הזה. יש להם ניסיון. ביקשתי שזאת תהיה חברה עם ניסיון.

מר שלומי שטרית: זה עבר בישיבת הנהלה בשלישייה?

גב' עדנה זטלאוי: רכש ובלאי.

מר שלומי שטרית: רכש ובלאי זה שלישייה, זה פחות מ-70,000 ₪?

גב' עדנה זטלאוי: ...

גב' חגית מ. מימון: 30,000 ₪ לפני מע"מ.

גב' עדנה זטלאוי: לא, קצת פחות מה-40,000 ₪, לדעתי... וזה פחות משקל.

מר יוסף ניסן: אני רוצה לבשר שלכל הסטודנטים של המלגות יש כבר תכנית,

ברוריה אם תרצה אחרי זה לומר מילה על כך, אנחנו נשמח. יש לה גם משהו לומר על אשל הנשיא. זהו, זה למעשה הדיווח שלי.

עו"ד קובי נודלמן: מה זה לכל הסטודנטים יש תכנית?

מר יוסף ניסן: כל אלה שמקבלים מלגות הם עושים פעילות, אז יש כבר תכנית שכל אחד משובץ כבר בתחום שלו.

עו"ד קובי נודלמן: מי שיבץ אותם?

מר יוסף ניסן: יש ועדה.

עו"ד קובי נודלמן: הוועדה נתנה מלגות לא נתנה שיבוצים.

מר יוסף ניסן: הוועדה גם נתנה שיבוצים.

גב' עדנה זטלאוי: עבדו על זה, עבדו.

מר יוסף ניסן: עבדו על זה.

עו"ד קובי נודלמן: טוב.

מר יוסף ניסן: אוקיי, כן למישהו יש שאלות?

גב' ברוריה אליעז: מה זה חדש לך?

מר שלומי שטרית: כן, אני אתחיל, אני אתחיל כי יש לי הרבה.

מר יוסף ניסן: שאלות בנושא הדיווח.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אפשר שאלה קצרה לפני...? בקשר למשולש הצפוני, אני לא כל כך

הבנתי. עיריית באר שבע מכתיבה למינהל-

מר יוסף ניסן: היא משפיעה מאוד על המינהל.

פרופ' מתי ליפשיץ: ככה זה עובד?

מר יוסף ניסן: היא משפיעה מאוד על המינהל.

גב' עדנה זטלאוי: השכנות יכולות להתנגד.

מר שלומי שטרית: מגישים התנגדות.

מר יוסף ניסן: תראה, הם אומרים אנחנו עיר מטרופולין, אנחנו מספקים לכל המטרופולין את חיי התרבות-

גב' עדנה זטלאוי: מרכזי המסחר.

מר יוסף ניסן: את מרכזי המסחר הגדולים, את כל מה ש-

גב' רונית ד. עייאש: תעסוקה.

מר יוסף ניסן: ומן הדין-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם ככה איך שאני רואה את הדברים לעולם לא יהיה במשולש הזה כלום.

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא, הוועדה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מהם ההליכים שאנחנו מתכוונים לעשות שזה לא יהיה ככה.

מר יוסף ניסן: שמה שלומי יעזור לנו בנושא הפוליטי, ואנחנו מסודרים.

מר שלומי שטרית: ראש העיר שם חייב להראות שהוא שומר שם על כל הקניונים וכל

אזורי הפיתוח. לכן הוא מגיש התנגדות. הוועדה המחוזית תדחה אותו, כי אין לו say בזה אתה מבין? אבל הוא יגיד חבר'ה אני הגשתי התנגדות, אני לא רוצה, אני מתנגד, אבל הם ידחו אותו כי הם רוצים לפתח. יהיה בסדר.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אני חושב שאנחנו צריכים באיזה שהיא צורה להתארגן ולראות איך אנחנו מבטלים את מה שבאר שבע עושה מול המינהל והמינהל מולנו. כי אחרת לעולם לא יהיה שום דבר שם.

מר יוסף ניסן: אני חושב שגם זה נכון-

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו נשב פה בעוד שנתיים נדבר...

מר שלומי שטרית: חבל שלא הגעת היום, היום בדיוק השר דיבר על הנושא הזה.

גב' ברוריה אליעז: היה מאוד אוהד.

מר שלומי שטרית: למצוא אלטרנטיבות דברים אחרים-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: השר אני מניח, ותתקנו אותי אם אני טועה, השר לא בא ואמר לכם: חבר'ה תגישו איזה שהיא תכנית, הוא כן אמר את זה?

גב' עדנה זטלאוי: כן, אמר...

פרופ' מתי ליפשיץ: תעבירו לי מה אתם רוצים שם.

גב' ברוריה אליעז: כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: ותפנו את זה אליי.

גב' ברוריה אליעז: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: אלה המילים.

גב' ברוריה אליעז: כן, כן.

מר שלומי שטרית: אבל-

גב' ברוריה אליעז: דווקא הוא הדריך אותנו.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע, רק לגמור, מה אנחנו הולכים לעשות כדי לעשות את התוכנית הזאת?

מר שלומי שטרית: אז אני אגיד לך, אני אתמצת לך את כל מה שצריך לעשות, על מנת שזה ייצא לפועל. עד שלא יהיה שינוי תב"ע, ושינוי תב"ע זה הליך של שנתיים שנה וחצי שלוש, עד שלא יהיה שינוי תב"ע, שבה... מה לבנות שם תעשייה, מסחר-

גב' עדנה זטלאוי: הייטק.

מר שלומי שטרית: הייטק.

גב' עדנה זטלאוי: לוגיסטיקה.

מר שלומי שטרית: בילוי, תיירות. עד שלא נקבל את האישור מהם לא ייצא. הם מתנים לנו גם בנייה, בנייה רוויה או בנייה אחרת-

פרופ' מתי ליפשיץ: ומה אנחנו עושים כדי לקבל את האישור הזה?

מר שלומי שטרית: מה עושים, השר-

גב' ברוריה אליעז: תוך 40 יום יהיה קשר-

מר שלומי שטרית: ... שיהיה קשר איתם עם החבר'ה... אז הכול יעבור בצורה מסודרת.

ד"ר עפר לוי: הוא אמר שאם תהיה תכנית אסטרטגית, זה יכול מאוד לעזור.

פרופ' מתי ליפשיץ: המועצה הולכת להכין כרגע תכנית לשר?

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה בעצם העניין?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדנה זטלאוי: תכנית אסטרטגית.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומה הפז"מ של הדבר הזה?

גב' עדנה זטלאוי: 45 יום.

מר אלעד ארזי: לא, הוא אמר 3 חודשים, אבל הוא לא יהיה, עוד 3 חודשים הוא לא יהיה.

מר יוסף ניסן: אבל עוד מעט יהיה בחירות.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה שיהיה בחירות זה לא מונע אותנו מלהתחיל.

מר שלומי שטרית: אתה צודק, אני כבר שנה עובד על הסיפור הזה, בערך שנה אני עובד על הסיפור הזה, באמת.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך לרכז מוחות-

מר שלומי שטרית: שנה ולא התקדם כלום בתהליך.

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק אחת ההערות שלי לכל הדיון הזה, שזה נעשה רק בעובדי המועצה. חבל שלא מביאים את הדיון הזה לפורום מועצה, אולי גם לנו יש איזה רעיון-

מר שלומי שטרית: ... כולם עשינו ישיבה.

גב' רונית ד. עייאש: הא כן?

מר שלומי שטרית: הזמנתי אותך.

גב' רונית ד. עייאש: לא זוכרת זה, אולי זה היה הזמנה אישית.

מר שלומי שטרית: טוב, בואו נמשיך הלאה, יוסי. בוא יש לי כמה דברים רשמתי.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: אנחנו בישיבה הקודמת עד כמה שזכור לי, סיכמנו שהחבר היקר שלנו ואתה ביחד הולכים להביא את האמבולנס שיעמוד פה, ואנחנו העברנו 100,000 ₪ לטובת הנושא הזה באופן מיידי, ואנחנו כבר שוכרים אדם, לוקחים אדם במשרה שיתחיל לאייש פה את עמדת האמבולנס. עכשיו אתה אומר לנו עדנה כן אמר לא אמר, איפה זה, עוד חודש, עוד חודשיים, עוד שלושה, מתי? איך זה זז?

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו מחפשים-

מר יוסף ניסן: אנחנו מגייסים בן אדם, ברגע שיהיה לנו בן אדם נפנה למד"א לפי המתווה שקבענו. אגב גם ביקשתי לעשות פגישה עם מנכ"ל מד"א יחד עם מתי, זה אמור להתקיים, כדי לקבע את ההתחייבות הזאת, ולעדכן אותם שאנחנו יצאנו לחפש חובש, כדי שיפעיל את

האמבולנס מ-08:00 עד 16:00. אגב אני ביקשת-י-

גב' עדנה זטלאוי: אנחנו מחפשים 5... שגם יעשה-

מר יוסף ניסן: יעשה עבודה נוספת ביישוב.

גב' עדנה זטלאוי: כשהוא לא מאייש את האמבולנס יעשה עבודה נוספת ביישוב.

מר יוסף ניסן: יכול לעבוד בביטחון, יכול לעבוד באלף ואחד דברים.

מר שלומי שטרית: כן, אבל בשכר-

פרופ' מתי ליפשיץ: כרגע זה נמצא בשלב של לחפש את הפרמדיק?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה השלב של זה?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: יצאו גם...

פרופ' מתי ליפשיץ: וזה פרמדיק בשכר?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: רגע, אבל...

פרופ' מתי ליפשיץ: אפילו מד"א עצמה שיש להם רשימה אין סופית של פרמדיקים יכולה להצביע.

גב' עדנה זטלאוי: פנינו לבחור של מד"א, ישלח לנו...

פרופ' מתי ליפשיץ: אנשים רוצים הרי להסתמס.

מר שלומי שטרית: יש לנו פרמדיקים-

גב' ברוריה אליעז: והם לא שלחו?

מר יוסף ניסן: שלומי הם רוצים מ-08:00 עד 16:00, וזה יהיה זמני עד שעובדי המועצה יעברו את הקורס.

גב' עדנה זטלאוי: 2 עובדים של...

מר יוסף ניסן: 2 עובדים של המועצה ב-16 לחודש-

מר שלומי שטרית: הם רק יוצאים.

מר יוסף ניסן: הם יוצאים תוך חודש יש להם קורס, הם עושים קורס חודש, 5 שבועות. ואז יהיו 2 עובדי מועצה יוכלו לתפעל את האמבולנס.

גב' עדי זנד: ... 24/7?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: חברים, חברים, נושא יותר חשוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: רק תסכמו את הנקודה הזאת שעכשיו העלית.

גב' עדי זנד: עוד שאלה לאמבולנס, אם כבר מדברים-

פרופ' מתי ליפשיץ: כרגע זה לחפש פרמדיק?

גב' עדנה זטלאוי: כן.

מר יוסף ניסן: לחפש חובש, לא פרמדיק, חובש. חובש יכול להפעיל אמבולנס,

בסדר? חובש נהג זה נקרא, חובש נהג שיודע לתפעל אמבולנס.
ברגע שתהיה לנו את הפונקציה הזאת, מד"א-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה מד"א עצמה תספק לכם, אין סוף חובשים יש להם שמה.

מר יוסף ניסן: לא, אבל זה צריך להיות מישהו-

מר שלומי שטרית: הייתה בדיקה? כבר עשיתם בדיקה משהו?

מר יוסף ניסן: זה צריך להיות מישהו שעובד-

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: פה צריך לקדם את הפגישה עם מנכ"ל מד"א אפילו בדרום. אם זה תלוי-

מר יוסף ניסן: יפה אז פנינו, פנינו, אנחנו מחכים להצעות שנוכל לקלוט בן אדם.
גם למד"א פנינו.

גב' עדי זנד: יש לי שאלה, לגבי האמבולנס מ-08:00-

מר יוסף ניסן: קודם כל אנחנו שמחים שחזר לך הקול.

גב' עדי זנד: נכון? אני ממש השתפרתי.

מר יוסף ניסן: שמחים מאוד.

גב' עדי זנד: אני עדיין חורקת, אבל זה בסדר. בבלתם אותי-

מר שלומי שטרית: מ-08:00 עד 16:00.

גב' עדי זנד: מ-08:00 עד 16:00 זה, מה קורה מ-16:00 עד 08:00 למחרת
בבוקר? כי בדרך כלל התושבים לא נמצאים פה עד 16:00, אנחנו

באים-

מר יוסף ניסן:

הוסיפו מתנדבים.

מר שלומי שטרית:

לא, לא, לא, אני מתנגד. אני מתנגד, אני לא רוצה מתנדבים, מתנדבים זה תוספת.

ד"ר עפר לוי:

אבל יש פה קורס של חובשים ונהגי אמבולנס עם נכונות להתנדב, שהם מתנדבים ממילא, אז למה שהם לא יתנדבו ביישוב?

מר שלומי שטרית:

אני לא... מתנדבים.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד:

... שיהיו בדיוק ביישוב כשמישהו יצטרך את זה.

מר שלומי שטרית:

בדיוק.

גב' עדי זנד:

אנחנו מרוחקים 20 דקות-

מר שלומי שטרית:

אני לא יוכל, זה כן יכול, זה לא יכול.

גב' עדי זנד:

זה זמן קריטי.

מר שלומי שטרית:

אתה לא יכול לתת להם להיות כל לילה בהיכון.

פרופ' מתי ליפשיץ:

זה נכון אבל אני רוצה להציע, קודם כל שיביאו את האמבולנס. אני עוד לא ראיתי אמבולנס.

מר יוסף ניסן:

כן בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ:

אתם כבר הולכים על צהריים ועל ערב-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: מד"א לא ייתן אמבולנס אם לא יהיה מי שיפעיל.

פרופ' מתי ליפשיץ: יפה, אז קודם כל צריך למצוא חובש, חובש נהג זה דבר שמד"א יש לו בשפע.

מר יוסף ניסן: חברים נביא את האמבולנס, נעמיד את הפרמדיקים-

פרופ' מתי ליפשיץ: כשיהיה פה אמבולנס נחשוב הלאה.

מר יוסף ניסן: אני מסכים. אני מקבל את ההצעה של מתי.

גב' רונית ד. עייאש: לגמרי, מתי אתה צודק. קודם יהיה אמבולנס יהיה לנו... אחר כך נמשיך.

מר שלומי שטרית: לגבי חניון הרכבת, רונית כל הנושא של חניון הרכבת זאת סוגיה שאתם לא לקחתם אותה בחשבון לצערי-

פרופ' מתי ליפשיץ: על מה אתה מדבר סליחה?

מר שלומי שטרית: על חניון הרכבת. מגיע לנו מהחניון של הרכבת כל שנה לפי מה שהם סגרו היום כ-940,000 ₪, שמתוך זה 740,000 ₪ מגיע לנו בלי טובות שלהם, הם נותנים לנו עוד כ-200,000 ₪ עבור תחזוקה. שזה סלילה-

גב' רונית ד. עייאש: רגע, באיזה... ה-700,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: 28.6.

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי אוקיי.

מר שלומי שטרית: בקיצור, ה-200,000 ₪ יוסי זה כסף מאוד מאוד קטן, ואני רוצה

לתת לכם כלי שתוכלו לגשת לשם ולהילחם. הרכבת שלנו, אנחנו נגיע הנושא הבא שלי זה הביטחון. אבל הביטחון ביישוב נפגע מאוד מאוד מהכניסה של הרכבת. אין לנו שליטה מי נכנס ליישוב מי יוצא מהיישוב, כל היום תנועה, זה הפך להיות כמו תחנה מרכזית תחנת הרכבת היציאה, ולצערי החודש הזה שאנחנו כולנו גם אני וגם יוסי הצהרנו שתהיה 40% ירידה מתחילת החודש, יש לנו עלייה של 40%. זאת אומרת שלא הורדנו ב-40%

מר יוסף ניסן: לא אמרנו את זה ככה.

מר שלומי שטרית: אלא עלינו בעוד 40% זה 80%.

גב' ברוריה אליעז: מה מישהו בדק...

מר שלומי שטרית: המצב של הביטחון, תכף דני ייתן סקירה, המצב של הביטחון מתחילת החודש, אני לא מכיר את להבים ככה. אני פשוט לא מכיר את להבים ככה. אני פותח את הפייסבוק אני פשוט קורא את התגובות ורואה כמה פריצות היו-

גב' רונית ד. עייאש: לא את התגובות, את האירועים.

מר שלומי שטרית: אז לכן תכף דני ייתן לנו סקירה, תכף דני ייתן לנו סקירה למה זה קורה, ואיך אנחנו מונעים את זה, כי גם לזה יש לי פתרון. אבל לגבי הנושא של החניון של הרכבת. הם צריכים להבין ברכבת שאנחנו צריכים פה שמירה של 24 שעות בגללם, בגלל הרכבת, כי זה נותן מענה לכל האזור.

גב' רונית ד. עייאש: כמה... יש לנו בחודש-

מר שלומי שטרית: וה-200,000 ₪ האלה-

גב' עדנה זטלאוי: 30,000 ₪ בערך.

מר שלומי שטרית: ה-200,000 ₪ האלה אנחנו לא, אני יודע שבכל קניון בכל מקום שמגיע מחייבים על פי חוק שומר, שיהיה שומר 24 שעות, אנחנו רוצים הרי להגיע למטרה שיהיה לנו בעתיד 24 שעות שמירה פה בכניסה ליישוב, רק ככה אנחנו נוכל למנוע את זה-

גב' ברוריה אליעז: וביציאה מהרכבת.

מר שלומי שטרית: אני לא חושב שה-200,000 ₪ האלה הם-

גב' ברוריה אליעז: יכסו.

מר שלומי שטרית: יכסו את כל ההוצאות שם. לכן תיקחו את זה, לנו יש כרגע אוויר למועצה, אם אתם רוצים להמשיך להילחם איתם, אל תסגרו איתם, תמשיכו להילחם איתם אל תתפשרו.

מר יוסף ניסן: לא סוגרים...

מר שלומי שטרית: יש לכם את הקרדיט מאיתנו פה להמשיך ולהילחם איתם, כי אתה רואה לאט לאט זה משתלם. בהתחלה הם רצו רק ככה, עכשיו הם הגיעו ל-940,000 ₪, אם תבוא אליהם תגיע להם חברה במועצה... אי אפשר לשמור על היישוב הזה. זה לגבי הנושא של חניון הרכבת. לגבי הנושא של הביטחון-

גב' רונית ד. עייאש: אתה רוצה שנעשה בגוף שלישי?

מר שלומי שטרית: כן. יש לך משהו להגיד?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר שלומי שטרית: בבקשה בשמחה.

גב' רונית ד. עייאש: בעניין הרכבת תקשיבו, יש כל כך הרבה ארגומנטים למה הצורך בשירות הוא בכלל לא רלוונטי רק ללהבים. לא רלוונטי ללהבים.

כשהיה לנו מטר המטר מתמלא, אבל הוא לא על ידי תושבי להבים. זאת אומרת מערך הרכבת חייב להבין שלהבים הפכה להיות נגב צפוני. זה בכלל לא להבים. יש לך פה ואפשר לבנות פה קייס גדול מאוד. נכון שזה בשטח המוניציפאלי שלנו, ונכון ונכון, אבל יחד עם זאת מערד מפה ויש לנו את מיתר ועומר ולהבים וערד מהצד הזה, מגיעים לרכבת הזאת כדי לקבל את השירות הזה.

מר שלומי שטרית: הצבא.

גב' רונית ד. עייאש: הצבא בוודאי.

גב' עדנה זטלאוי: ורהט.

גב' רונית ד. עייאש: באמת, רהט זה עוד על שמם אז את יודעת דיינו, להבים רהט התעקשו על הדבר הזה, אז אתה אומר בוודאי שאי אפשר. ואפשר באמת לבנות פה. כשאתה בא ואומר אני אביא את ההסכם לאישור המועצה, זה יהיה מעט מידי ומאוחר מידי. כי אנחנו לא יודעים את מערך הפינג פונג שיתנהל במשא ומתן, אתה היחידי שהיית שם, וזה לגיטימי וזה, אבל אם אתה צריך עזרה או ייעוץ או תמיכה, יפה שעה אחת קודם. כי להגיע לסוף ולהגיד זה לא מקובל עליי, כשאני לא יודעת מה התנהל במהלך כל החודשים האלה, האמת היא עוד מעט שנה, כי זה ממרץ שנה שעברה היה אמור להיחתם, אז זה ממש מעט מידי ומאוחר מידי. אבל לבוא עם הטענות הבסיסיות, לשטוח בפניהם את כל הדברים, נכון היה לעשות את זה הרבה קודם מאשר-

מר יוסף ניסן: אבל כבר עשינו את זה, מה זאת אומרת?

גב' רונית ד. עייאש: עשיתם את זה אבל תראה את התוצאה הסופית, היא מעט מידי.
ה-

מר יוסף ניסן: מעט מידי? בהשוואה למה?

גב' רונית ד. עייאש: בהשוואה לעלויות שאנחנו מדברים עליהם, בהשוואה על מה שזה נותן חזרה ללהבים.

מר יוסף ניסן: אבל הרכבת לא משלמת בשום מקום בארץ, מה בסיס ההשוואה שלך? לא הבנתי.

גב' רונית ד. עייאש: השירות שזה נותן, עוד הפעם אמרתי לך מה זה, ה-28-

מר שלומי שטרית: השמירה למשל.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה רגע, אתה באת בהצהרה ראשונה שלך במרץ 2019 ואמרתם, ישבת פה עם נפתלי ניקח 60 ש"ח כי זה ההסכם, זו הייתה ההצהרה. ניקח 60 ש"ח למטר זה ההסכם.

מר יוסף ניסן: ... זה ההסכם.

גב' רונית ד. עייאש: זה התעריף או מה שלא היה כתוב-

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: כתוב, אפשר לפתוח את הפרוטוקול, זה כתוב, 60 ש"ח. אנחנו יודעים שנחתם איתם 28 ש"ח אמת. זאת אומרת-

מר יוסף ניסן: לא, היה כבר הסכמה בבית משפט-

גב' רונית ד. עייאש: היה הסכם-

גב' חגית מ. מימון: שימי לב שה-60 ש"ח היה 14,000 ועכשיו אנחנו מדברים על 34,000, אז מה שיש עכשיו יותר משתלם.

גב' רונית ד. עייאש: תשיגי חצי מה-60 ש"ח-

מר יוסף ניסן: נו זה חצי מה-60 ש.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא.

מר יוסף ניסן: מה לא?

גב' רונית ד. עייאש: זה לא.

גב' חגית מ. מימון: 28 ש.

מר יוסף ניסן: 28 ש.

גב' רונית ד. עייאש: אבל חכו, זה היה לחלק ל-2, אתה מוסיף סך הכול 200,000 ש לכל העלות הזאת.

מר יוסף ניסן: אבל אני מוסיף לך משהו שהם לא משלמים בשום מקום אחר.

גב' חגית מ. מימון: הם לא משלמים במקום אחר.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת?

מר יוסף ניסן: הם לא משלמים בשום מקום אחר.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה חריג המקרה שלנו, זה בדיוק למה הם משלמים, זה חריג.

מר יוסף ניסן: מה חריג בזה?

מר שלומי שטרית: שזה חניון צבאי-

מר יוסף ניסן: מה זה קשור?

גב' רונית ד. עייאש: זה חריג עובדה שהם משלמים, כי אחרת-

מר שלומי שטרית: שהם משלמים בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: עובדה שהם משלמים, כי אם היה להם-

מר שלומי שטרית: הם לא משלמים בגלל העיניים היפות שלך.

גב' רונית ד. עייאש: ולא בגלל שיוסי בא וביקש יפה, אז הם נתנו לו 200,000 ש. הם משלמים כי יש פרצה בהסכם שנחתם איתם. איך אומר הגשש? גנב שקוראים לו בא. אז תנצל את הפרצה הזאת שיש בהסכם איתם, כדי להוציא יותר ממה שאתם מציעים עכשיו, כי זה לא יכסה את העלויות שלנו.

מר יוסף ניסן: אבל עובדה שאנחנו מבקשים מהם יותר, ביקשנו משהו כמו 10 חודשים, וזה לא התקדם לשום מקום, הם התבצרו בעמדתם ויותר מכך, חסמו את החניון, חסמו את החניון ומנכ"ל הרכבת איים שהוא יבטל את התחנה הזו.

גב' רונית ד. עייאש: אין בעיה.

מר שלומי שטרית: יוסי-

מר יוסף ניסן: מה זה אין בעיה?

מר שלומי שטרית: יוסי-

מר יוסף ניסן: מה זה אין בעיה?

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת-

מר יוסף ניסן: מה זה אין בעיה? לא הבנתי מה זה אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: בטח שיש בעיה-

מר שלומי שטרית: יוסי, יוסי, אני אגיד לכם, אני לא-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... הוא לא יבטל...

מר שלומי שטרית: אני לא רציתי להגיד, אבל אני אגיד.

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק האין בעיה.

מר שלומי שטרית: יש לנו בהסכם בית המשפט אז בזמנו שנחתם או נקבע, אני זוכר שהיה סעיף, תזכיר לנו את הסעיף יוסי-

מר יוסף ניסן: זה אומר-

מר שלומי שטרית: שהם חייבים, בואו תשמעו, שמה אומר?

מר יוסף ניסן: אם השטח יגדל-

מר שלומי שטרית: כן, הם ישלמו-

מר יוסף ניסן: הם ישלמו את אותו הסכם.

מר שלומי שטרית: יפה.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: שישלמו את אותו הסכם.

מר יוסף ניסן: אז הם משלמים את אותו הסכם. הם משלמים יותר מזה.

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: שלומי תקשיב שנייה, מה שהיה רשום ב-6 ב' שאומר שאם זה יגדל ישלמו את אותו הסכם, מדבר על 14,000 מ"ר.

מר שלומי שטרית: נו?

גב' חגית מ. מימון: על 14,000 מ"ר הם ישלמו לך 60 ש"ח זה פחות ממה שאתה מקבל היום. פה אנחנו מנסים על כל ה-34,000 מ"ר לקבל. כי מתוך ה-34,000 מ"ר יש חלק של משרד הביטחון, ואנחנו מעדיפים לקבל את זה מהרכבת ולא ממשרד הביטחון.

מר שלומי שטרית: ברור.

גב' חגית מ. מימון: כי משרד הביטחון ישלם לך שליש. אז עדיף לנו לקחת על כל ה-34,000 ש"ח.

מר שלומי שטרית: אין בעיה. רק נקודה אחת חשובה והיא החניון הזה גורם לנו להמון המון כספים מהביטחון לאבד, קחו את זה בחשבון.

גב' ברוריה אליעז: אז לחזור עם זה עם הטענה הזאת ולנסות להגדיל. בסדר, זאת טענה שאפשר...

מר שלומי שטרית: נושא הבא. טוב חברים, מה אני אעשה חייב לעבור על כל הדברים.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, רגע, אני רוצה למצות את הנושא של הרכבת. אני רוצה להבין מה אתם מציעים פה.

מר שלומי שטרית: יש לך את הזמן להילחם איתם, כמה שתוציא תוציא. אנחנו לא פושטים רגל, לא לחוצים בכסף.

גב' ברוריה אליעז: הוא אומר שתחזור אליו עם העניין של הביטחון, שזאת נקודה שבאמת יש בה ממש. ולהגיד שזה עלה לדיון במועצה, והמועצה בנושא הביטחון לא מוותרת, ושהם צריכים להשתתף בזה.

גב' עדנה זטלאוי: ושהנקודה שיוצאת מזה שתחנת להבים הפכה להיות משמעותית מאוד-

- מר אלעד ארזי:** יש שם שומר.
- מר דני מלכה:** חברים, ... ביטחון לרכבת-
- מר שלומי שטרית:** כן, אבל לכל היישוב, אנחנו לא יכולים לשמור על היישוב שלנו.
- מר דני מלכה:** אז אני רוצה לציין רק-
- מר יוסף ניסן:** אבל זה לא קשור לרכבת שלומי. אם בן אדם רוצה להיכנס-
- מר שלומי שטרית:** זה קשור לרכבת.
- מר יוסף ניסן:** זה לא קשור לרכבת.
- מר שלומי שטרית:** זה קשור, כי היישוב פתוח.
- מר יוסף ניסן:** לא קשור לרכבת.
- מר שלומי שטרית:** אז יופי, בוא נגיע לעיקר. דני בחודש האחרון כמה פריצות היו לנו פה ביישוב? אני מבין, כמה?
- מר דני מלכה:** 26.
- מר שלומי שטרית:** 26.
- גב' רונית ד. עייאש:** איזה חודש? ינואר?
- מר דני מלכה:** עד היום, לא יודע להגיד-
- מר שלומי שטרית:** כמעט כל יום, כמעט כל יום. 26 פריצות יוסי, דני זה כמעט כל יום.

גב' עדנה זטלאוי: זה לפי המשטרה דני?

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: כשיש לך ביום 4 פריצות, אז זה לא כל יום.

מר שלומי שטרית: טוב, 26 פריצות.

גב' עדנה זטלאוי: דני זה לפי המשטרה או לפי מה שאתה דיווחת?

גב' עדי זנד: כמה היה בדצמבר?

מר יוסף ניסן: לא, זה לא 26 פריצות, זה 26 אירועים.

מר דני מלכה: אירועים.

מר שלומי שטרית: חבר'ה, חבר'ה-

מר דני מלכה: הנתון הוא נתון לא טוב, אין ויכוח.

מר שלומי שטרית: יפה, אנחנו כרגע לא מדברים על-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: הנתון הוא לא טוב.

מר שלומי שטרית: דני תקשיב, אנחנו רוצים לצאת מהקטע של להגן על עצמנו, אנחנו רוצים לצאת מההגנה להתקפה, לא רוצה יותר תושבים שמפחדים לצאת מהבתים שלהם, שמסתובבים פה כל היום, והם עושים פה מה שהם רוצים, ואתה יודע את זה, אנחנו לא יכולים להמשיך ככה. ואני אגיד לך גם מה יותר חמור, אם חודש שעבר היו 26 אירועים, החודש הזה יהיו 32-34 ואנחנו רק נעלה, אני לא מאמין במשטרה, לא מאמין, אני מאמין אך ורק בראש המועצה שהוא

יושב יו"ר ועדת חוץ וביטחון פה, ושהוא חייב למגר פה את הפשע, כי זה העבודה שלו והוא חייב. אני רואה בזה שהרכבת פתוחה-

גב' רונית ד. עייאש: אתה אומר עם האוכל בא התיאבון.

מר שלומי שטרית: שהרכבת כל יום מגיעים לפה ואנחנו לא יכולים לשמור, אנחנו לא יכולים לשאול כל אחד לאן אתה מגיע, 'אני מגיע לרכבת'. אני בעומר, אני חושב שאנחנו צריכים להגיע בדיוק לאותו-

מר דני מלכה: מה בעומר?

מר שלומי שטרית: בעומר יופי, בעומר אני יום אחד לקחתי את יוסי ונסענו למיתר ונסענו לעומר והגענו לעומר. בעומר בשעה 22:00 בלילה כל היישוב נסגר, כל מי שנכנס ליישוב, שים לב: "שלום למי אתה מגיע?" "לאיזה משפחה אתה מגיע?" "אני מגיע לכספומט", "יופי, יש פה רכב, חכה רגע, תלווה לכספומט ותוציא אותו בחזרה החוצה, אין לו מה לעשות פה." כשיש את הרכבת יש בעיה.

מר דני מלכה: כמה כלי רכב יש סויר-

מר שלומי שטרית: מצידו שיהיו 20, זה לא מעניין כרגע, אתם לא מבינים לאן אנחנו הולכים. כל יום שאנחנו לא ממגרים את הפשע הזה, והם לא רואים שיש פה בעל בית, כל הכנופיות מבינות שלהבים זאת הבטן הרכה. זה הפך להיות מקור הפרנסה שלהם. כל יום זה יותר קשה. אנחנו חייבים לעצור... ועכשיו.

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי רגע-

מר שלומי שטרית: אנחנו לא יכולים להמשיך עוד דקה אחת-

מר יוסף ניסן: שלומי אתה מדבר לא לעניין עכשיו, אני אסביר לך למה.

מר שלומי שטרית: אני לא אמרתי לך שאתה מדבר לא לעניין, אני מדבר מהפייסבוק

ומהתושבים שמפחדים לצאת-

מר יוסף ניסן: אבל שלומי-

מר שלומי שטרית: ומתחילים לעזוב את היישוב שלנו.

מר יוסף ניסן: שלומי, תן לי רגע לענות לך, אנחנו לא יושבים בחיבוק ידיים, כרגע כדי להגיע למשימה שלך, וזאת המשימה שלנו גם, אנחנו צריכים לסגור את היישוב. ברגע שהיישוב פרוץ מה זה רלוונטי שתעמוד בשער? אתה תשים 20 אנשים בשער, מה זה רלוונטי.

מר שלומי שטרית: אז אני אסביר, אני אסביר איפה הבעיה. אני חושב שהבעיה-

מר דני מלכה: מותר לי להשחיל מילה?

מר שלומי שטרית: כן כבר רק אני אסביר לך מה אני חושב. אני חושב שמקור הבעיה זה השער, הכניסה.

מר דני מלכה: אז אני...

מר שלומי שטרית: פה זה מקור הבעיה. אם אנחנו לא מצליחים לטפל בשער, לא נטפל בחיים בשום תעלה ובשום מצלמות ובשום כלום. אם בשער כזה פשוט וקטנטן כזה אנחנו לא מצליחים לטפל בו, כבר שנה אני ואתה יושבים ליד השער והולכים ורבים איתם ועם השומר ועם הכול, ודני ברשותך דבר.

מר דני מלכה: קודם כל אני אתחיל ממה שאמרתי תוך כדי, הנתון הוא לא נתון טוב, זה לא מעודד ואנחנו לא מנסים להצטדק, הנתון הוא לא נתון טוב. אבל כפי שאמר יוסי אנחנו לא יושבים בחיבוק ידיים. כרגע אני מעריך שתוך שבוע ימים עד 10 ימים היישוב יהיה סגור. אני הזמנתי כבר 2 ביתנים קטנים ל-2 מאבטחים, שיהיו באופן קבוע מ-22:00 בלילה, הם יעמדו פיזית ויגידו: ערב טוב שלומי, לאן אתה נוסע. זו הכוונה-

מר שלומי שטרית: טוב מאוד.

מר דני מלכה: עם שלט למחסום, ערב טוב שלומי אני נוסע הביתה, לוחץ על השלט ופותח את המחסום.

גב' רונית ד. עייאש: מה זה אומר? זה אומר שהמערכת האוטומטית לא תעבוד יותר?

מר דני מלכה: לא, המערכת האוטומטית היא תמשיך לעבוד-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני שואלת כי בסוף כשגונבים רכב הוא אוטומט נפתח.

מר דני מלכה: רגע, רגע-

מר שלומי שטרית: עוד לא הגיעו...

מר יוסף ניסן: אפשר לנתק את המערכת.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה זו בשורה מאוד חשובה מה שהוא אומר.

גב' רונית ד. עייאש: נכון. אני שאלתי שאלה פשוטה, לא צריכים זה.

מר דני מלכה: המערכת האוטומטית תמשיך לעבוד בתוך העניין, אבל ברגע שהשומר מגיע הוא מנטרל אותה והוא עובד ידנית, לצורך העניין כך שגם אם יגיע רכב שהוא מורשה, לא תיפתח המערכת וזה לא...

פרופ' מתי ליפשיץ: ומתי זה נכנס לפעולה?

מר דני מלכה: זה נכנס אני רוצה להאמין שב-1.3.20 אנחנו מתחילים עם זה, כאילו החודש הזה זה חודש הכנות, הזמנו את המבנים, אנחנו נקבל אותם, כי אני לא יכול להעמיד היום אנשים בחוץ במזג

אוויר הזה. אחרת זה לא יהיה שווה. כמובן שאנחנו נדרש לעבוד מול החברה-

מר שלומי שטרית: מה זאת אומרת במזג אוויר הזה?

מר דני מלכה: אני לא יוכל להעמיד בן אדם-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: שלומי, אף עובד לא מוכן לעמוד.

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-1.3.20 יש צפי לשני אנשים עם שני מתקנים, למה בכלל לפתח את זה למשהו לא טוב.

מר שלומי שטרית: אז אני אגיד לך למה אני הולך לפתח את זה למקום לא טוב, כי אני לא מאמין בזה. אני אגיד לך גם למה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל חכה ל-1.3.20 שלומי.

מר שלומי שטרית: אבל זה לא יפתור שום בעיה, אני אגיד לך למה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ב-2.3.20 תפגשו-

מר שלומי שטרית: אבל בוא, בוא, לפני שאנחנו ממשיכים וכאלה, בוא נחשוב רגע. יש ליישוב שלנו 4 כניסות, 2 יציאה ו-2 כניסה. איפה הם יעמדו בכלל? מה יהיה עם...?

מר דני מלכה: שלומי זה עבד מצוין לפני כמה שנים טובות, עבד.

מר שלומי שטרית: היו בכל הכניסות?

מר דני מלכה: הבוקר עמדו 2 אנשים-

מר שלומי שטרית: ופה של כל ה-4.

מר דני מלכה: 2 אנשים ונתנו מענה.

מר שלומי שטרית: בכל ה-4?

מר דני מלכה: כן, 2 אנשים ונתנו מענה.

מר שלומי שטרית: בכל ה-4.

מר דני מלכה: כן.

מר שלומי שטרית: אוקיי 100%.

מר דני מלכה: מה שלא היה בעבר יש היום שיש את המחסומים, שלא היו בעבר.

מר שלומי שטרית: אבל יהיו בכל ה-4 גם ביציאה וגם בכניסה.

מר דני מלכה: אני מסביר לך יהיו 2 עמדות, 2 אנשים שיתנו מענה-

מר שלומי שטרית: אבל יש לנו 4.

מר דני מלכה: אז אני מסביר-

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל שלומי אם אחרי שה-2 האלה יהיו והבודקה שיהיו-

מר שלומי שטרית: לפני שיתקינו אותם לאדמה וכאלה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אז נדון על זה. ... יש צורך לדון בזה.

מר דני מלכה: היה את זה בעבר וזה עבד מצוין.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה כמו האמבולנס של אחרי הצהריים, תביאו אותו קודם לבוקר,

תביאו קודם את 2 האנשים.

מר דני מלכה: בנוסף לזה יש-

גב' רונית ד. עייאש: 2 אנשים הם של חברת האבטחה שלנו?

מר דני מלכה: ברור, אני לא יכול להעסיק עובדים. אני לא יכול להעסיק עובדים. לישירות לזה. לצערי אנחנו נצטרך להתמודד כדי להגיע לאנשים איכותיים-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר דני מלכה: בקטע של האבטחה, ולהביא אנשים איכותיים שיתנו לנו מענה. ואנחנו נבחר אותם בפינצטה. וזה תהליך שייקח זמן, אני כבר אומר לכם. חברות האבטחה לא משופעים בכוח אדם מזהיר.

גב' עדי זנד: אתה יכול לדרוש מחברת האבטחה שיתנו עדיפות לסטודנטים בני היישוב?

מר דני מלכה: לא רוצה סטודנטים ולא רוצה בני היישוב, אני אומר את זה פה בשולחן.

מר שלומי שטרית: לא טוב בני היישוב.

גב' עדנה זטלאוי: היינו בסרט הזה.

מר דני מלכה: היינו בשטר הזה וזה סרט לא טוב.

גב' עדנה זטלאוי: מסירים את זה והולכים הביתה.

מר שלומי שטרית: לא טוב, בני היישוב לא טוב, גם את לא יכולה לכעוס זה הילדים שלנו.

מר דני מלכה: זה לא עובד לא פה-

מר שלומי שטרית: לפטר אותם.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אי אפשר לכעוס עליהם.

מר דני מלכה: דבר אחרון ועוד הפעם, קודם כל יש סייר נוסף שנמצא כרגע בשרונים, ויש לנו שקט בשרונים. ובנוסף לזה היום המשטרה קיבלה החלטה-

גב' רונית ד. עייאש: חבל שלא היה מלכתחילה.

מר יוסף ניסן: ואז היית אומרת שיש חצי מיליון ש"ח גירעון נוסף, נכון?

מר דני מלכה: תנו לי לסיים את המשפט...

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: היום התקבלה החלטה על ידי תחנת רהט הקימו צוות משימתי, כי גם להם ברור, האחריות היא שלהם יותר מאשר שלנו לצורך העניין.

מר יוסף ניסן: לא, היא קודם כל שלהם, לא קשור.

מר דני מלכה: לא, אני אומר-

מר יוסף ניסן: היא קודם כל שלהם, ורק שלהם.

מר דני מלכה: נכון, רק שלהם, וזה נכון. אני אומר לכם בשום יישוב לצורך העניין לא מטפלים, הכתובת היא המשטרה, אבל אנחנו לוקחים את זה ואנחנו נטפל בזה. אז הקימו כוח משימתי ואתם תראו

שוטרים לא מעט, הם העבירו את רוב הדיונים שלהם-

מר יוסף ניסן: את כל הדיונים, את כל הדיונים, דיברתי עם...

מר דני מלכה: ... למפקד התחנה כי הוא הולך לשבת פה, כי הם מבינים שאנחנו
בבעיה. ודרך אגב המשפט האחרון הבעיה היא לא רק של להבים.
כל הדרום זה קטסטרופה בחודש האחרון, כל הדרום.

מר יוסף ניסן: תשאלו את רוביק דנילוביץ' מה קורה ברמות, הוא יספר לכם.

מר דני מלכה: עזוב רמות, אני ראיתי סרטונים-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: אני עוד הפעם לא מצטדק בשום דבר הנתון הוא גרוע.

מר יוסף ניסן: חברים עוד 2 דברים, גם הנושא של המצלמות הוא בתוכנית וזה
לקראת סיום-

מר דני מלכה: אני מעריך שבתוך שבוע שבועיים נצא למכרז.

מר שלומי שטרית: של מה? של המצלמות?

מר יוסף ניסן: של המצלמות כן.

מר דני מלכה: דרך אגב המצלמות המוקד רואה-

מר יוסף ניסן: רק היום יש כוח משימתי של 17 שוטרים בלהבים עם 2 כלי רכב
עומדים בכניסות.

גב' רונית ד. עייאש: אני ראיתי אותם-

מר יוסף ניסן: 2 ניידות בכניסות, בסדר?

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: רק שימשיכו ככה.

מר דני מלכה: הם מבינים שהם בבעיה. מול מפקד המחוז ומול מפקד...

גב' רונית ד. עייאש: יש לי שאלה, מה עם חברת האבטחה שלנו?

מר דני מלכה: אנחנו בחברת האבטחה שלנו אנחנו קשורים לחוזה מכרז שאמור להסתיים עוד שנה, אם אני זוכר במאי לא הקרוב-

גב' עדי זנד: ואם אנחנו לא...

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק, יש ביצועים עומדים בביצועים.

מר דני מלכה: הייתה לנו בעיה-

מר יוסף ניסן: שנייה, שנייה, בנושא הזה ביקשתי אז בזמנו שראש המועצה הקודם ישב פה, ואמרתי לו תתנה להם את זה, תעשה להם את זה בתנאי קנס פרס, הם יעשו עבודה טובה יקבלו את הכסף, יהיו פה כמות פריצות גבוהה יותר יקבלו פחות כסף, לצערי ההצעה הזאתי לא התקבלה.

גב' עדי זנד: ועכשיו אתה לא יכול?

מר יוסף ניסן: אנחנו באמצע חוזה אני לא יכול.

גב' רונית ד. עייאש: אבל הפרת כמה חוזים אחרים.

מר דני מלכה: רונית, את שאלת אני אענה.

גב' רונית ד. עייאש: נכון סליחה.

מר יוסף ניסן: לא, לא הפרתי שום חוזה.

גב' רונית ד. עייאש: למה גינון שינית.

מר יוסף ניסן: לא הפרתי שום חוזה, את אומרת הפרת חוזה, לא הפרתי שום חוזה.

גב' רונית ד. עייאש: לא הפסקת אף חוזה ש-

מר יוסף ניסן: לא.

גב' רונית ד. עייאש: הסכם, מכרז שיצא?

מר יוסף ניסן: לא הפרתי אף חוזה.

גב' רונית ד. עייאש: שום דבר? לא הפרת אתה צודק, המילה לא נכונה. לא-

מר יוסף ניסן: גם לא...

גב' רונית ד. עייאש: אתה צודק

גב' עדנה זטלאוי: לא, צמצמת שירותים.

מר יוסף ניסן: צמצמתי שירותים כן.

גב' עדנה זטלאוי: צמצמת שירותים.

גב' רונית ד. עייאש: צמצמת שירותים זה גם במסגרת הזה. השאלה אם אנחנו-

מר דני מלכה: אני עונה, אני עונה.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה.

זה לא סוד שהיו לנו עליות ומורדות בחברת אבטחה. עד לפני 3 חודשים זה היה קטסטרופלי, אנחנו במגמת עלייה. יישרנו קו בנושא מוסדות החינוך, יישרנו קו במוקד הלילי נכון, והמוקדנים... הם תושבי להבים, אז אני מתמודד כל ערב עם זה, למה אתם לא מתשאלים כמו שצריך, ולמה פה ולמה שם. בסיוור השתפרנו, עדיין אני קונס כמעט כל חודש את החברה על כל מיני תקלות כאלה ואחרות, אבל זה חברים גם אם מחר יבוא צוות 3 לצורך העניין, אני לא בטוח שאני אקבל איכות של כוח אדם יותר טובה, זה סוג של החברות. זה מכרז, כשאתה יוצא למכרז וחברה רוצה לזכות, היא תיתן מחיר מינימאלי, ומה ישלם את העובד? מחיר מינימום, וזה התוצאה.

מר דני מלכה:

גב' רונית ד. עייאש: זה נכון.

מר דני מלכה: אז אנחנו מתמודדים... עם מה שיש...

פרופ' מתי ליפשיץ: מבחינת כוח אדם החל מ-22:00 בערב יהיו 2 אנשים בכניסה ואיפה עוד?

מר דני מלכה: יהיה סייר, יהיו עוד סיירים.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמה סיירים?

מר דני מלכה: 2.

פרופ' מתי ליפשיץ: ברכב אחד.

מר דני מלכה: 2 רכבים.

מר יוסף ניסן: לא, 2 רכבים.

פרופ' מתי ליפשיץ: מ-22:00 בערב יש 2 סיירים-

מר דני מלכה: אני אסביר, יש סייר 24/7, מרדת החשכה 17:00 בערב 18:00 בערב-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: סייר נוסף עד למחרת בבוקר ב-7:00 בבוקר, מעבר לזה יהיו 2 מאבטחים בכניסות מ-22:00 בלילה עד 6:00 בבוקר או עד 5:00 בבוקר, אנחנו נבדוק...

פרופ' מתי ליפשיץ: אז כרגע יש סייר 1 נכון?

מר דני מלכה: יש 2.

פרופ' מתי ליפשיץ: עכשיו יש 2.

מר דני מלכה: כבר יש 2 כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה כבר קיים.

מר דני מלכה: כן. ואנחנו היום לצורך העניין יושב תצפיתן מרדת החשכה-

מר יוסף ניסן: אני ביקשתי... יש איזה ג'יפ-

מר דני מלכה: יש איזה רכב שאנחנו מנסים לאתר אותו.

מר יוסף ניסן: שמצולם, מצולם אנשים יורדים ממנו וגונבים רכבים.

מר דני מלכה: יושב תצפיתן ובודק מתי הוא נכנס. אנחנו מנסים, רבותיי זו התמודדות. אני אומר עוד הפעם אני לא מצדיק את הקטע.

מר יוסף ניסן: בקיצור אותו ג'יפ צולם בכמה אירועים של גניבות כלי רכב, זאת אומרת הג'יפ הזה גורר ג'יפ אחר או כלי רכב אחר ויוצא איתו

בגרירה מהיישוב.

גב' רונית ד. עייאש: מדהים.

מר יוסף ניסן: יש לנו כבר תמונה שלו-

גב' רונית ד. עייאש: ודרך השער?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדי זנד: דרך השער או דרך ההרים?

מר יוסף ניסן: לא, לא...

(מדברים יחד)

מר דני מלכה: האחרון שיצא דרך השער.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה לא יכול להיות שיהיו 2 אנשים-

מר יוסף ניסן: ברור, גם עכשיו אני ביקשתי מ-17:00 אחר הצהריים עד 22:00 בלילה שיהיה תצפיתן, ברגע שהוא רואה את זה, קיבלנו את הרשימה של הקצינים התורנים עם הפלאפונים שלהם מהתחנה, שברגע שמבחינים בגיפ הזה, מיד מוזנק לפה כוח וסוגרים את היישוב.

מר דני מלכה: אבל אני אתמול בין 18:00 ל-20:30 בערב יצאתי מהבית 5 או 6 פעמים להקפצות מהסוג הזה של רכב...

גב' עדי זנד: שחיפשו את הרכב?

מר דני מלכה: כי אנחנו מנסים לאתר את הרכב. אני מניח שאם נמצא את הרכב, המשטרה תתפוס את הרכב, אנחנו נצמצם לא מעט את הפעילות

הזו.

מר יוסף ניסן: בנוסף-

גב' ברוריה אליעז: רגע, דרך איפה הוא יצא?

מר דני מלכה: האחרון יצא דרך השער ב-18:00 בערב, ב-18:00 בערב אין מאבטחים.

מר יוסף ניסן: אם הם יוצאים עד 22:00 בלילה השערים למעלה, אז הם יוצאים משם. הם היום העבירו את הפעילות שלהם... עם רדת החשכה ואז היישוב פתוח-

מר דני מלכה: הם לומדים אותנו כל הזמן.

גב' רונית ד. עייאש: הם לא צריכים לבוא בערב, גם בבוקר אפשר להרים שם-

מר יוסף ניסן: לא, הם לא באים בבוקר, זה העניין.

גב' רונית ד. עייאש: זה הקטע.

מר יוסף ניסן: לא, גם אין את כלי הרכב שהם מחפשים בבוקר.

גב' עדנה זטלאוי: הייתה תקופה שהיו פריצות בבוקר.

גב' רונית ד. עייאש: כי אין אף אחד בבוקר.

מר דני מלכה: קודם כל אין כלי הרכב שהם מחפשים בבוקר, ו-ב' הם לומדים אותנו כל הזמן.

מר יוסף ניסן: אגב בנושא הזה המשטרה-

גב' ברוריה אליעז: מה הם מחפשים?

מר דני מלכה: יונדאי.

מר יוסף ניסן: ברוריה-

פרופ' מתי ליפשיץ: איזה רכב יש לך?

גב' ברוריה אליעז: אני אדע גם לא לקנות.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה יש לה טויוטה? יש לך טויוטה? בעיקר טויוטה הם מחפשים.

גב' ברוריה אליעז: אני שאלתי שתגיבו.

גב' עדי זנד: איזה שנתון גם תגיד לה.

גב' ברוריה אליעז: בצבע לבן.

מר יוסף ניסן: אגב לנושא הזה המשטרה הוסיפה עוד שוטר, עוד שוטר במשרה מלאה בלהבים, כמו יהודה יש עכשיו 2. יש 2 שוטרים.

פרופ' מתי ליפשיץ: שהם עובדים באיזה שעות?

מר יוסף ניסן: הם מתחלקים במשמרות ביניהם על פני היממה. חלק עושים לילה, בוקר, הם מחלקים את המשמרות ביניהם. זאת אומרת המשטרה גם כן נותנת פה כוחות שמעולם לא נתנה בלהבים, מעולם.

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אני כן אופטימי, כי אם סוללה מסביב ו-2 שומרים בכניסה, מה שבאמת היה חסר בלהבים ויש במקומות אחרים, ואולי גם המצלמות בעתיד, והמשטרה עושה את שלה, זה...

מר שלומי שטרית: אבל אני אגיע לפאנץ' ליינ עכשיו. עכשיו אני אגיע לפאנץ' ליינ, אני חייב. אני בכל ישיבה שואל את היועץ המשפטי שאלה, היום

הקדמתי שאלתי אותך, לצערי התשובה שקיבלתי היא על פי חוק אין מה לעשות, אבל זה מתקשר למה שאתה מדבר. על הנושא של האכיפה. אז היום עודכנתי שסוף סוף אנחנו יכולים להתחיל לאכוף פקחים על אדום לבן וכאלה, זה המינימום שאנחנו כן יכולים להתחיל לעשות את זה. כיוון שלאכוף-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם מישהו מוציא גזם החוצה, אין מי שיאכוף את זה, נכון?

מר שלומי שטרית: רגע, אז בוא אנחנו רוצים לשמוע סקירה משפטית. למעשה אין היום מישהו שיכול לרשום דו"ח. הגיעו לפארק הציפורים זורקים שמה זבל-

מר יוסף ניסן: אבל אין לנו יכולת לרשום.

(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: אני רציתי להגיד משהו על הנושא של הביטחון. אני מצטערת באמת אני אחרי שבועיים בלי קול.

מר יוסף ניסן: חברים, מה השאלה שלומי?

גב' עדי זנד: אני רציתי להגיד משהו על ביטחון. קודם כל אני מברכת על זה שיש איזה שהוא מהלך אסטרטגי לשיפור הנושא של הביטחון. זה שתמונת המצב היא עדיין גרועה, זה בסדר. זה שזה לקח לנו שנה כדי להגיע שם, אבל אני חושבת שאנחנו צריכים להיות עם יד על הדופק, אני חושבת שאנחנו צריכים להיות עם יד על הדופק ולהגיד אם ב-1.3.20 יתחיל התהליך בצורה מסודרת, בואו ניקח לעצמנו חודש חודש וחצי בשביל לראות האם זה באמת השתפר. ואם לא זה יתפוס את זה מהר, לא לחכות.

מר דני מלכה: אין לי ספק-

גב' עדי זנד: בכל מקרה אני מברכת על המהלך, אני שמחה שכסף הופנה לשם.

מר שלומי שטרית: לא, אני-

מר דני מלכה: שלומי סליחה, אין לי ספק שבתחושת הביטחון לתושבים זה ישפר את תחושת הביטחון, כי ברגע שתושב נכנס ואומרים לו: ערב טוב לאן אתה נוסע, או משהו כזה, זה כבר משפר את תחושת הביטחון-

גב' עדי זנד: זה פעם היה ככה.

מר דני מלכה: וזה יוריד את כל הכתובות האלה בפייסבוק. 80% מהם רבותי כדאי שנדע הם לא במקום בכלל.

גב' עדי זנד: שמה?

מר דני מלכה: אני אסביר-

גב' רונית ד. עייאש: בן אדם שפרצו לו לקחו לו, אל תגיד לא במקום.

מר דני מלכה: אני אגיד, רונית אני אגיד.

ד"ר עפר לוי: אבל פעם לא היו מדברים על זה בפייסבוק על הדבר הזה-

גב' עדנה זטלאוי: אני רק רוצה לשאול שאלה, האם המוקדן הזה שהיה צריך להיות 24 שעות ביממה בכניסה ליישוב, ולוודא שמי שנכנס-

מר שלומי שטרית: ורושמים אותו.

גב' עדנה זטלאוי: אומר לאן נכנס, לא היה חוסך את כל המאמץ הזה שאנחנו מביאים 2 מאבטחים ושמים אותם, פה בודקה אחד פה בודקה שני?

מר דני מלכה: לא, קודם כל ברגע שיש פיזית מאבטחים זה הרבה יותר זה ענייני,

מאשר שמישהו בבודקה ומדבר איתו באינטרקום. הוא רואה אותו בעין, הוא מזהה את הבן אדם ועושה את הדברים אחרת.

גב' עדי זנד: אז בשביל מה הבודקה הזה.

מר דני מלכה: ועשינו את זה כי זה עבד והוכיח את עצמו בעבר. לצערי היום השיטה היא השתכללה, השתכללה ואנחנו חייבים להעלות את תחושת הביטחון של התושבים. חלק מתחושת הביטחון-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, אין דבר יותר טוב מ-2 אנשים בכניסה שרואים מי נכנס ומי יוצא.

גב' עדי זנד: תקשיבו, הבייסיק הוא יותר טוב מכל הטכנולוגיות-

מר דני מלכה: נכון. אז את רוצה להגיד שטעינו בעבר...

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, צריך לברך על ההצעה, ונעבור לנושא הבא.

מר יוסף ניסן: הלאה.

מר שלומי שטרית: רק הנושא הבא בנושא האחרון-

מר יוסף ניסן: תודה רבה עדי.

ד"ר עפר לוי: מצטרף לברכות וגם מודה לדני, עבודה מאומצת יום ולילה, לא מובן מאליו בכלל.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה שווה להפסיד את האירוויזיון עכשיו מלשמוע את מה שדני אומר.

גב' עדי זנד: רציתי לבקש משהו, ביומיים האחרונים אנחנו שומעים הרבה את

הסיפור של הפיצוצים האלה.

מר דני מלכה:

אני אבדוק את הסוגיה.

גב' עדי זנד:

תבדוק מה אפשר לעשות, זה נשמע כמו יריות.

מר דני מלכה:

לדעתי שוב אני אומר מהבדיקה שעשיתי-

גב' עדי זנד:

היום זה היה ממש לידינו בכניסה לרחוב-

מר דני מלכה:

פורים הגיע.

גב' ברוריה אליעז:

באיזו שעה?

גב' עדי זנד:

עכשיו כשיצאתי לישיבה, היה פיצוץ וראו את ה-

(מדברים יחד)

מר דני מלכה:

אני אומר הקדימו השנה, הקדימו השנה.

מר שלומי שטרית:

פה בדיוק יועץ משפטי יקר, פה בדיוק הבעיה שלנו ביישוב. אז אני מבין שהדבר היחיד שאנחנו כרגע לאכוף יכולים, וזה אך ורק לרשום דו"חות תנועה על אדום ולבן.

עו"ד יגאל ברק:

לתת קנסות אנחנו עד עכשיו לא יכולנו-

פרופ' מתי ליפשיץ:

אבל מי יכול לעשות את הדו"ח? איך אתה יכול לכתוב דו"ח למישהו באדום לבן?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית:

אין לנו, אין לנו.

גב' עדנה זטלאוי: יש לנו, מה זה אין לנו. הסמכנו אותו בתור פקח.

מר שלומי שטרית: מי זה?

גב' עדנה זטלאוי: מוטי אסרף

פרופ' מתי ליפשיץ: אגב חבר'ה יש תופעה שלילית שקורית ביישוב, אפרופו פקח ואכיפה, לא יודע אם שמתם לב לזה. יותר מידי אנשים שמים את פחי הזבל שלהם על המדרכות.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני חושב שזה שערורייה שאין כדוגמתה.

גב' ברוריה אליעז: חוצפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני יודע גם למה זה קורה, כי אנשים מגדילים את גודל הפח ואין להם להכניס את זה למבנה הקודם. אני חושב שלהבים נהפכת למקום שפחי הזבל שלה נמצאים על המדרכות.

גב' ברוריה אליעז: אסור.

פרופ' מתי ליפשיץ: תשימו לב, זה צריך להיות...

גב' רונית ד. עייאש: מתי, אין בעיה שיהיו פחים גדולים, שישומו אותם בתוך החצר ויוציאו אותם ביום הפינוי.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון. אבל תראי מה קורה, תעשי סיור בלהבים רונית-

מר שלומי שטרית: שלומי אני יודעת שלא-

פרופ' מתי ליפשיץ: רונית, צאי ללהבים ותראי מה קורה. אחרי שהחבר'ה שאוספים את הזבל, כל אלה שהיו על המדרכה אחר כך הפח נמצא באמצע

המדרכה, נמצא בקצה השני בכלל, נמצא בית סמוך, שלא נדבר על כך שאין שום סיבה גם מבחינה אקולוגית לשים פח זבל על מדרכה, וזה תופעה שהולכת, ואני שמתני לב זה הולך ומתגבר הדבר הזה. ופה צריך אכיפה. אבל אין לנו פקח אני מבין במועצה שיכול לעשות אכיפה.

מר שלומי שטרית: אז רגע, אין לנו פקח? יש לנו פקח?

מר יוסף ניסן: אין לנו צו-

גב' ברוריה אליעז: עדנה אומרת שיש.

מר יוסף ניסן: אין לנו חוק עזר עירוני בנושא אשפה.

מר שלומי שטרית: בוא נשמע-

מר יוסף ניסן: כבר דיברנו על זה יותר מפעם אחת.

מר שלומי שטרית: בוא נשמע את היועץ המשפטי, לגבי מה יש לנו סמכות שהפקח יאכוף, יכתוב דו"חות.

עו"ד יגאל ברק: אז אני אומר, כמו שראש המועצה אמר אין לנו כרגע צו עבירות קנס. כלומר כל חוק עזר בשביל שנוכל לאכוף אותו באמצעות עבירות קנס, כלומר פקח שנותן קנסות, צריך להיות מוגדר בצו של שר המשפטים ושר הפנים, צו שמגדיר סעיף מסוים לחוק עזר כעבירת קנס, ואז יש סמכות לתת קנס.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל היה בעבר.

עו"ד יגאל ברק: אבל ברגע ששינו-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני שילמתי קנס על גזם.

עו"ד יגאל ברק: אני יודע, מה שקרה זה שלפני כמה שנים התקבל חוק עזר חדש, חוק איכות סביבה חדש, ולא התאימו לו עבירות קנס, זה פרוצדורה שעדיין לא...

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה אתה אומר שאיש הישר בעיניו יעשה?

עו"ד יגאל ברק: לא, נכון להיום המצב הוא שבעצם הפרוצדורות לגבי אישור צו עבירות הקנס נעשו, וזה ממתין כרגע לוועדת חוקה חוק ומשפט בכנסת, שכרגע לא קיימת בגלל המצב הפוליטי.

גב' ברוריה אליעז: בחירות.

עו"ד יגאל ברק: לגבי חנייה-

מר שלומי שטרית: ומה כן אנחנו יכולים? להתחיל עם זה לפחות.

עו"ד יגאל ברק: בנושא חנייה יש הסדר כללי לגבי כל הרשויות בארץ שחל על עבירות חנייה, והסמכות קיימת. כלומר כשיש שילוט, כמובן אם רוצים להציב שילוט, זה נושא אחר, צריך לעשות את הפרוצדורה של להציב תמרורים שאסור חנייה במקום כזה או אחר. אבל אם יש תמרורים שקיימים היום-

מר יוסף ניסן: אגב הנושא הזה נמצא... היועץ המשפטי לכחול לבן, לצבוע בכחול לבן.

מר שלומי שטרית: לא, בגן הציפורים שם הכול אדום לבן, כל שבת אדום לבן, יש שם מכוניות שיירות-

גב' רונית ד. עייאש: יש שם כחול לבן.

מר שלומי שטרית: אדום לבן.

מר יוסף ניסן: לא, לא. יש שמה מקום שלא מסומן בכלל ומחנים שם תושבים

שלנו. אתה רוצה שיחנו התושבים שלנו, אתה רוצה כחול לבן.

עו"ד קובי נודלמן: אז כחול לבן כן.

מר יוסף ניסן: בדיוק.

מר שלומי שטרית: אז שם מתי נתחיל-

מר יוסף ניסן: זה כרגע בתהליך, גם זה-

מר שלומי שטרית: מתי נתחיל לאכוף עם דו"חות.

מר יוסף ניסן: זה בתהליך, תהליך משפטי כרגע.

מר שלומי שטרית: גם זה בתהליך?

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: דו"חות חנייה גם בתהליך?

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: מה כן?

עו"ד יגאל ברק: צריך להגדיר את הדברים.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יש חברות שמנהלות את זה שלומי, יש חברות שמנהלות את זה.

מר שלומי שטרית: את מה מנהלות?

מר יוסף ניסן: כל הנושא של האכיפה, דו"חות הכול, עם מסופים.

מר שלומי שטרית: כמה יש לנו כרגע לאכוף במועצה, אדום לבן, שבתות, אנחנו רוצים אתה יודע-

גב' ברוריה אליעז: את העיקר, את העיקר.

מר שלומי שטרית: מתי מתחילים?

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אני לצערי מגיע כבר לסופר-

מר יוסף ניסן: כן גם.

מר שלומי שטרית: אי אפשר להחנות בסופר, כל אחד חונה...

מר יוסף ניסן: גם בסופר כן.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אוקיי, נושא הבא למישהו יש שאלה?

עו"ד קובי נודלמן: אתה רוצה עוד שאלה?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: רצית 2 דברים שאני אדבר עליהם בקיצור.

מר יוסף ניסן: אם אין שאלות אז בואו ניתן לברוריה.

גב' ברוריה אליעז: בקיצור ותלכו להצביע למי ייצג אותנו באירוויזיון. בקיצור-

גב' עדי זנד: עכשיו?

גב' ברוריה אליעז: כן עכשיו. אני אדבר עכשיו על ועדת-

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: ישבנו אחרי שמפעל הפיס הדריך אותנו בנושא של מלגות לסטודנטים, החלטנו כעיקרון על 20 סטודנטים שיקבלו מלגות בשיתוף של מציינג מלא עם מפעל הפיס. ועדת מלגות כללה את עדי, את עורכת דין, ואני מבקשת שנעשה את זה קצר, ואל תפריעו. את עורכת דין שגית ביתן וצרפנו את בתיה ועידן בזמנו, ובמקום עידן שהתחלף סלעית תפסה את מקומו. עשו עבודה מאוד מאומצת ועדת המלגות, ובאמת אני שוב מודה להם, כי זה היה שעות רבות אין ספור, וגם עדנה הצטרפה אלינו כשהיינו זקוקים לה. הרבה מאוד שעות, אפילו עם שיחת ועידה לחו"ל הייתה לנו אחת, ועברנו חוויות. בחרנו את הסטודנטים לפי גם התרשמות של האישיות וגם לפי הכישורים שלהם וההיצע שהם יכולים להציע לקהילה. בסיכומי של דבר נבחרו 20 סטודנטים מתוך 40-

פרופ' מתי ליפשיץ: זו פעם ראשונה?

גב' ברוריה אליעז: פעם ראשונה שאנחנו עושים את המהלך הזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: וזה פעם בשנה אני מבין, נכון?

גב' ברוריה אליעז: נראה בשנה הבאה אם מפעל הפיס יציע את אותה הצעה-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, הבחירה בסטודנטים-

גב' ברוריה אליעז: לשנה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה חד שנתי.

גב' ברוריה אליעז: נכון, וכל סטודנט מתחייב ל-130 שעות כדי לקבל מלגה. מחציתה

פרופ' מתי ליפשיץ: 130 בלהבים או בכלל... כלשהו?

גב' ברוריה אליעז:

בלהבים בלבד. והמשימות שהם מקבלים הם משימות לטובת הקהילה, הנוער וגם המבוגרים. אני אמנה בהבזק כזה גדול על מה יהיו המלגות, על איזה תחומים ועדי ובתיה תוסיפו אם אני שכחתי משהו. אני אתחיל מהתחום של סיוע בלימודים לתלמידים, וזה הולך מהגיל הצעיר מכיתות בית הספר היסודי ועד י"ב. בכיתות בית הספר היסודי על פי שיחה עם המנהלת וההנהלה והיועצת שם, הגיעו למסקנה שהם צריכים עזרה, למרבה הצער לפי דעתי, אבל זה מה שסימנו, בהוראת הקריאה בכיתות א' ואפילו עוד ב' וגם אנחנו משנה שעברה התחלנו באופן חלקי את נושא את המעברים מכיתות ו' ל-ז' לתגבר אותם במתמטיקה ואנגלית, ולזה ניתנו סטודנטים. כמו כן בחלק הזה ניתן גם סטודנט לנושא תיאטרון לכיתות א' ב', וגם הגיעה המנהלת עם בקשה מיוחדת שלמרות שאנחנו לא חשבנו לתת עזרה בכיתות ה' במקצועות הליבה, היא הייתה זקוקה גם לזה. בה' היא אמרה שהשנתון קשה, השכבה חלשה, והתאפשר לנו לעזור לה גם בעניין הזה. כמובן שגם לילדים שהם מה שקרוי לא הספקטרום הרגיל, כל מיני בעיות מסוג אחר, הם מקבלים כקבוצה גם עזרה. כמובן שהתאמנו את מי שיכול להועיל, מי שלומד עבודה סוציאלית, מי שעוסק בחינוך מיוחד וכו', עשינו התאמות. עדי עזרה לנו בזה וכו' ובתיה בוודאי כל הזמן עובדת. בקטע של בית הספר העל יסודי בנושא למידה, אז כבר אמרתי גם דברים אחרים לא רק למידה ביסודי. בעל יסודי חוץ מעניין המעבר מ-ו' ל-ז', גם ב-ז' עצמו החל מ-ז' ועד י"ב אנחנו נותנים סיוע בשני המקצועות אנגלית ומתמטיקה, וב-י"א י"ב גם בפיסיקה. בנוסף לכך יש לנו בחור שעובד בנושא קולנוע עם תלמידים ויסקר לנו את כל הפעילות גם ביישוב וגם עם הנוער, וייצאו על כך סרטונים אינשאללה, אמרת שפעם תכווני אותם, אז זה בסדר, את עוד יכולה להיכנס שם לנישה ולעשות את זה. שלעית עובדת איתו כרגע. יש לנו גם מי שעובד עם נוער שלא

מופיע בתנועות הנוער, ובכל זאת זקוק לאיזה שהיא מסגרת וגם יש עבודה עם הקהילה הבוגרת. יש לנו לפי דרישת הקהילה הבוגרת סיוע באנגלית מדוברת למבוגרים, כאלה שנוסעים לחו"ל ועדיין לא מסתדרים בשיחה שוטפת, ורוצים קצת לתגבר את הידע באנגלית, והתפרצו לדלת פתוחה, כי באמת היא עושה את זה מצוין הסטודנטית הזאת, ויש לנו גם למבוגרים הפעלה והרקדה התעמלות וריקוד של מבוגרות בעיקר, אבל גם כמה מבוגרים באים. אז אתם מוזמנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: צריך להביא סטודנט למועצה שנוכל לשפר את הבגרות.

גב' ברוריה אליעז: זהו אז אתם מוזמנים. אם אתה רוצה לשפר פיסיקה ברמה י' עד י"ב אתה יכול.

גב' חגית מ. מימון: גם ריקוד.

גב' ברוריה אליעז: גם ריקוד. האם אני שכחתי משהו תגידו בנות.

גב' בתיה הרפז: יש אנימציה.

גב' ברוריה אליעז: אנימציה יפה מאוד.

גב' בתיה הרפז: ויש... שמוביל בני נוער כהכנה לצבא. סטודנט וסטודנטית שהם כל יום שלישי מפעילים במקום מועדון הנוער במתנ"ס עד 1:00 בלילה.

גב' ברוריה אליעז: נכון, יופי אז בתיה הוסיפה לנו את החסר. תתפרסם עכשיו טבלה מדויקת-

גב' בתיה הרפז: גן הציפורים.

גב' ברוריה אליעז: הא וגן הציפורים מאוד חשוב שהחל מחודש מרץ, נכון יוסי?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: החל מחודש מרץ אנחנו נפעיל בשישי שבת את גן הציפורים בהדרכת סטודנטיות, שייכנסו לתמונה וישתלבו בהפניה בהמצאת משחקים ונקווה שיהיה לזה ביקוש.

ד"ר עפר לוי: יקבלו תעריף שבת על השעות?

גב' ברוריה אליעז: לא, לא קיבלו תעריף שבת.

גב' עדנה זטלאוי: אפילו לא שעה אחת-

גב' ברוריה אליעז: לא, טוב להם, טוב להם כך. זהו, אז תודה בתיה על ההשלמה. תראו כבר מרגישים את זה, מצלצלים אליי לפחות שיחה אחת ביום, לפחות, וזה רק התחיל לא מזמן, כדי להתעניין איפה, אם מישהו מהמבוגרים שמע על חוג לאנגלית אז הוא רוצה, הורים לגבי שיעורי העזר שהם שמעו שמהו מתרחש, ולא שמעו על זה בזמן משום מה, למרות שעשינו עבודה מאוד מסודרת מול בית הספר שהודיע להורים בישיבות הורים והוציא את זה באתר שלהם, וגם המנהלת של היסודי הודיעה בישיבות שלה וכו'. ומרגישים אותם כבר, מרגישים אותם יפה. אני גם מקווה שהצלחה שלנו תהיה שאם בחרנו נכון וטוב ועשינו נכון, זה אם בסוף השנה פתאום נראה שינוי-

גב' עדנה זטלאוי: גם שינוי וגם יהיו תוצרים בסוף השנה.

גב' ברוריה אליעז: ויהיו תוצרים.

גב' בתיה הרפז: צריך לחולל איזה שינוי.

גב' ברוריה אליעז: זה יהיה, זה יהיה.

גב' רונית ד. עייאש: ... יתחילו... לנוכחות. אם התחלתם ב-20 וסיימתם ב-20 זה כבר

מדד משמעותי.

גב' ברוריה אליעז: כן, גם זה מדד.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: לא, האיכות מה הם עושים.

גב' עדי זנד: גם התמדה... עצם זה שזה...

גב' ברוריה אליעז: וכבר מרגישים, אני מרגישה עם זה שזה עשייה מבורכת. אני רוצה לומר כמה מילים לגבי הטענה שמול אשל הנשיא שיש מחסור רב במורים בתקופה הזאת של החורף. אנחנו עם יד על הדופק, אנחנו קיבלנו טענה כזאת רק מהורה אחד, ולא מהורה אחר. המועצה יודעת מי זה, כי הוא התכתב איתנו, לא חשוב הורה אחד זה בשבילי כמו הרבה. אנחנו מיד מתקשרים, שתדעו איך אנחנו עובדים, בתיה בתמונה מיד מתקשרים לאיש המופקד על כך-

מר יוסף ניסן: רגע אבל לפני זה, הייתי מציע שלפני שאנשים כותבים בקבוצה שלפחות יבדקו את הנתונים. כי הם ניזונים על ידי נתון שהוא, ברוב המקרים-

מר שלומי שטרית: יוסי אני רוצה להגיד-

גב' ברוריה אליעז: על זה אני אגיד בסוף, על זה אני אגיד בסוף.

מר שלומי שטרית: טוב, תגידו.

מר יוסף ניסן: סליחה כן ברוריה.

גב' ברוריה אליעז: תגיד אתה מה שאתה רוצה, אני אגיד את העובדות.

גב' רונית ד. עייאש: חבר'ה רק משפטים קצרים וזה, משהו קצר יותר באמת ברוריה,

כי זה-

גב' ברוריה אליעז: סליחה, מה את רוצה? בדיוק.

גב' רונית ד. עייאש: פשוט יותר קצר אם אפשר.

גב' ברוריה אליעז: לא, אני לא יכולה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו לא נשב עכשיו בדיווח על כל הורה וכל תלמיד וכל מורה.

גב' ברוריה אליעז: אם את חושבת שמה שאני עשיתי-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא שאני חושבת-

גב' ברוריה אליעז: שמה שאני עשיתי-

מר יוסף ניסן: רגע, אבל לכל חבר מועצה מגיע 10 דקות-

גב' ברוריה אליעז: סליחה, אם את חושבת-

גב' רונית ד. עייאש: סיימנו את ה-10 דקות.

גב' ברוריה אליעז: אם את חושבת שאני עשיתי-

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יוסף ניסן: לא, לא-

גב' ברוריה אליעז: רגע, תן לי בבקשה לענות לה. אם את חושבת שאני עשיתי בדקות האלה יותר ממה שאת עשית כל, רגע, במהלך הדיון אז את טועה טעות גדולה. עכשיו אני בקטע שנמסר לי ושאני מופקדת עליו, ואני דווח בדרך שאני מוצאת לנכון, שהיא נכונה לעשות. העניין

של העדר מורים, נתחיל עם זה זאת אמת. וזאת אמת כמו שאמר המופקד על הביטחון שזה כל הנגב מי שאמר, אבל אני דואגת לגיבנת שלי, אני דואגת ללהבים. אז גם אני דואגת לגיבנת שלי. אבל יחד עם זאת מי שמתמצא בנושא והיה אי פעם במערכת החינוך ובמיוחד מערכת החינוך העל יסודית, ועדי בטח זוכרת את הדפים האלה עם היעדרויות מורים שאנחנו ממלאים את מקומם, כשאת ניגשת בבוקר ורואה את זה... אז לידיעה. יש פשוט 2 סזונים כאלה בשנה שאתה צפוי לזה, החורף והאביב והלאה לקראת תחילת הקיץ כשמתחילים הטיולים השנתיים. ומתבקשים המחנכים ללוות את הכיתות, וכל מחנך כזה הוא חסר במערכת. וכל הכיתות מטיילות, וכל המורים מלווים, ויש היעדרויות.

פרופ' מתי ליפשיץ: וכולם הולכים אחר כך לאוניברסיטה ומקבלים מלגות, ומנסה לכפר.

גב' עדנה זטלאוי: לגמרי.

גב' ברוריה אליעז: אוקיי, אז בואו עם רוח-

מר יוסף ניסן: ואחרי זה עובדים בביטחון.

גב' ברוריה אליעז: אז עם החיוך הזה פשוט תבינו שזה לא נעלם הדבר הזה, הוא פשוט יחזור על עצמו כל עוד המתכונת הזאת קיימת, שילדים הולכים לבית ספר ומורים צריכים להגיע, ובין היתר ללוות ולחלות. ועכשיו תעשו לכם מהר מהר את העניין של המתמטיקה הכי פשוטה. בבית ספר קטן 10 מורים, חסר מורה 1 זה 10%.

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אין בעיה, תמשכי את הזמן הכול בסדר, היא תדבר תפסיקי לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יוסף ניסן: אין בעיה, אנחנו פה.

גב' ברוריה אליעז: מי שקשה לו-

מר יוסף ניסן: לא חייב להיות פה דרך אגב.

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר יוסף ניסן: אם זה קשה לך את לא חייבת להיות פה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה צודק, גם אתה לא חייב להיות פה.

מר יוסף ניסן: אני לא מפריע.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא מפריע?

גב' ברוריה אליעז: מה זה הוא לא חייב להיות פה? איזה דבר זה.

גב' רונית ד. עייאש: אתה מדבר בטלפון באמצע הישיבה יוסי.

גב' ברוריה אליעז: חוצפה. זה מאוד לא מצחיק, החוצפה נשפכת.

גב' עדי זנד: אני רוצה-

גב' ברוריה אליעז: אל תגידי-

גב' עדי זנד: ברוריה-

גב' ברוריה אליעז: עדי אני רוצה להמשיך-

גב' עדי זנד: די אנחנו לא בבית ספר.

גב' ברוריה אליעז: אני רוצה להמשיך-

גב' עדי זנד:

אנחנו לא בכיתה ב'.

גב' ברוריה אליעז:

אז כדאי גם להיות, לפעמים כדאי להיות בכיתה.

גב' עדי זנד:

בואי גם את מדברת עם שלומי ולא מעירים על כל מילה, אז די בואו, אנחנו לא בכיתה ב'.

גב' ברוריה אליעז:

בסדר.

מר יוסף ניסן:

כן ברוריה.

גב' ברוריה אליעז:

אני חושבת שאני לא הפרעתי לאף אחד במשך הישיבה.

גב' רונית ד. עייאש:

פעם הבאה יוקלט, יאללה.

גב' ברוריה אליעז:

אוי אלוהים. העניין הזה של אם זה בית ספר קטן וחסר מורה 1 זה 10%, ואם זה בית ספר של 20 איש וחסרים 2 מורים סך הכול, זה כבר 10% שוב. ואם זה בית ספר כמו של אשל הנשיא של 100 מורים-

דוברת:

.120

גב' ברוריה אליעז:

120 מורים, אני שמחה שהם לא מגיעים ל-12 מורים, מאוד שמחה. אבל גם רע לי לחשוב כשהם מגיעים ל-5 ו-6 מורים, כי אז נוצרת בעיה. אנחנו בודקים את זה. אנחנו ברגע ששומעים אפילו מאיש אחד, למרות שהיום הייתי אצל 2 שכנות שלי, כדי שוב להבין מה קורה, כי כבר טיפלנו בזה בשבוע שעבר, רציתי לבדוק מה קורה השבוע, ושאלתי את הילדות מה נשמע, איך הולך, והם אמרו: 'בסדר', אמרתי: 'יופי, סבבה. המורים שלכם חולים קצת' אמרו: 'לא, דווקא לא'. אז זאת אומרת שלא הייתה לפחות ב-2 הבתים האלה, יוסי יודע מיהם וגם בתיה, אני לא רוצה לציין שמות, אבל אתם כן יודעים מי זה. אין תחושה של בעייתיות למרות שכשיש דיווח שיש יום כמו שקרה היום, שהייתה שעה

כפולה במדעים ושעה כפולה בעברית, כששני המורים האלה נופלים למשכב, אני רוצה על זה להגיד 2 דברים א' שמענו שהם עובדים בשיטה שמורה שנעדר שולח עבודה ונכנס לכיתה מורה מקצועי של אותו מקצוע, כדי לסייע בקידום הלמידה של העבודה, וכך נעשו ב-2 המקצועות.

מר יוסף ניסן: לא בוטלו השיעורים.

גב' ברוריה אליעז: לא. אני רק רוצה לומר שבנוסף לזה עשינו 2 דברים נוספים, הקמנו ועדה פדגוגית של החינוך העל יסודי. והוועדה הפדגוגית הזאת מורכבת מיועצת ומנהלת פדגוגית בפועל שעובדת בתיכון אחר, מחברת הנהלה שכבר פרשה, ממנהל של חינוך על יסודי פנימייתי שבזמנו ניהל בתי ספר על יסודיים, וממני שניהלתי ופיקחתי. כלומר יש לנו הבנה בנושא הזה. ואנחנו החלטנו שאנחנו נפגשים מיידית עם המנהלת הפדגוגית של אשל הנשיא, המרכזת הפדגוגית, ואנחנו רוצים לדבר איתה קצת על בעיות שעולות ויכולות להיות מוקלות, למשל מערכת, לא נבנות מערכות של שעות כפולות, אז לא הייתה נוצרת בעיה של 4 שעות-

גב' עדנה זטלאוי: ולא פעמיים באותו יום.

גב' ברוריה אליעז: ולא פעמיים באותו יום. אנחנו רוצים-

פרופ' מתי ליפשיץ: שייקחו חיסונים נגד שפעת.

גב' ברוריה אליעז: לא, אני לא רוצה-

פרופ' מתי ליפשיץ: וכל מיני דברים כאלה.

מר יוסף ניסן: אתה מוכן...

גב' ברוריה אליעז: אני לא ארחיב בפתרונות, אבל כיוון שהייתי בסוף ויש לכאלה קוצים בטוסיק שהם לא יכולים, והם בכל זאת לא יוצאים, אז

אני כאן לא אתן כמובן את המחשבות שלנו, לא אנתח לכם את החשיבה של הוועדה הפדגוגית, אבל אנחנו עומדים לשבת בשבוע הבא ולהיות על המדוכה ולראות איך הם מקבלים עוד עצות כדי לצמצם את העניין. זהו תודה על היישר כוח עדנליה.

גב' עדי זנד: אני רוצה להתייחס.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדי זנד: קודם כל אני רוצה להתייחס לעניין הזה שחבר מועצה שלא מגיע לשיבות מועצה באופן קבוע, לפני ישיבת מועצה בשביל להבהיר את העניינים, עם כל הכבוד אני לא חושבת שזה היה לעניין היום להתייחס לסיפור של ה-4 שעות היעדרות של מורים של הכיתה של הבת של כפיר. אם יש בעיה שהיא בעיה עקרונית גורפת, בואו נדבר עליה כבעיה עקרונית. גם כשדני מדבר על הביטחון, אז הוא מדבר על הביטחון הוא לא מדבר-

גב' ברוריה אליעז: הוא העלה את זה כבעיה עקרונית כפיר.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, לא.

גב' ברוריה אליעז: כן. גם בשבוע שעבר-

גב' עדי זנד: ברוריה, עכשיו אני.

גב' ברוריה אליעז: לא, אבל אני רק מתקנת אותך שהוא העלה את זה כבעיה עקרונית.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד שלדעתי חבר מועצה-

גב' ברוריה אליעז: אני שמחה שאת אומרת את זה.

גב' עדי זנד: אני חושבת שחבר מועצה שנעדר מרוב ישיבות המועצה, אם חשוב

לו משהו שיהיה בישיבות המועצה. זו אמירה יחידה שיש לי להגיד על עניין של חבר מועצה ומעורבותו במה שקורה במועצה. אתה לא יכול לשבת כל הזמן על הגדר ולזרוק טילים.

גב' ברוריה אליעז: תודה על ההערה.

גב' עדי זנד: רגע שנייה-

גב' ברוריה אליעז: יחד עם זאת-

גב' עדי זנד: לא-

גב' ברוריה אליעז: על זה את רוצה לומר?

גב' עדי זנד: כן.

גב' ברוריה אליעז: ועל זה אני רוצה לענות.

גב' עדי זנד: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כאלה ישיבות יוסי שאפו.

גב' עדי זנד: עכשיו זה דבר ראשון.

גב' ברוריה אליעז: יופי, את המנהלת ונהדר, רק חבל שהדברים החשובים האלה שיש כאלה שלא מבינים בהם, הם בסוף.

גב' עדי זנד: הדבר השני-

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו אפילו לא בחצי.

גב' עדי זנד: אני רוצה להגיד, והדבר השני שאני רוצה להגיד זה שאנחנו באמת יושבים פה, אנחנו באים כולנו אחרי יום עבודה, רובנו אחרי יום

עבודה-

גב' ברוריה אליעז: ואז מה?

גב' עדי זנד: ארוך והזמן הזה הוא זמן בסופו של דבר תחום-

גב' ברוריה אליעז: ואם יש-

גב' עדי זנד: רגע-

גב' ברוריה אליעז: ואם... בסוף 2 בעיות... אותם לסוף לא לדבר עליהם?

גב' עדי זנד: לא, אין בעיה. בואו ניקח רק 3 נושאים ונטפל בהם לעומק, ונחליט מראש על גבולות הגזרה מ-20:00 עד 21:30 ונסגור את הישיבה בזמן, אני לא חושבת שאם אנחנו מעירים הערות צדדיות, אז זה בגלל שאנחנו מזלזלים. זה בגלל שבאופן טבעי בתוך ישיבה כזאת גם עולים לך דברים, אני לא חושבת שאנחנו מזלזלים אחד בשני. אני לפחות לא מזלזלת בך ברוריה. גם אם אני מעירה הערה כזאת או אחרת.

גב' ברוריה אליעז: אני לא מפסיקה מתוך זלזול. אני גם לא אכפת לי אם מישהו כאן מזלזל, אני לא שמה על זה. מה שאכפת לי זה שאני לא מתרכזת. כל אחד בנוי אחרת.

גב' עדי זנד: אוקיי, ולנושא בית ספר אשל הנשיא ולנושא היעדרויות מורים, קודם כל מסכימה איתך שסוגיה היעדרות בחורף במקומות עבודה, יעיד פה סמנכ"ל הדואר, כוח אדם הדואר, אני בטוחה שגם בדואר ישראל יש בעיה של נוכחות בחורף בתקופה הזאתי.

גב' ברוריה אליעז: בוודאי 1 מתוך 10.

גב' עדנה זטלאוי: בוודאי.

במגזר הציבורי וגם בפרטי. אז אני אומרת הבעיה היא קיימת היא שרירה, זה לא אומר שארגון לא צריך למצוא פתרונות וחלופות.

גב' עדי זנד:

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' עדי זנד: במקרה הזה שילדים לא יסתובבו ברחובות.

גב' ברוריה אליעז: הם לא מסתובבים.

גב' עדי זנד: שחולים ישכבו במסדרונות.

גב' ברוריה אליעז: אבל אנחנו רוצים ללמוד עוד יותר...

גב' עדי זנד: אני לא יכולה להתעלם. בכל מקרה אני חושבת שטוב שמתקיים דיאלוג מתמיד עם בתי הספר, טוב שערניים לדברים האלה. רמת הפירוט על ה-4 שעות או שתיים או שעה או שעות כפולות, בואו ניתן לאנשי המקצוע שעוסקים בבניית מערכות שעות, להחליט אם שעה כפולה זה טוב או לא טוב, זה לא באמת מענייננו.

גב' ברוריה אליעז: אנחנו יושבים עם אנשי המקצוע-

גב' עדי זנד: כפי שאמרתי לא ענייננו כ-

גב' ברוריה אליעז: לא, אני חושבת שאם כבר זה התחמם כל כך והתלהט, והתחלנו לקבל, כי עדי זה לא פעם ראשונה שהוא פנה, וחברי המועצה התחילו כבר לתת עצות איך לנהוג, אז אנחנו-

עו"ד קובי נודלמן: ברוריה מותר לתת עצות, מה קרה?

גב' ברוריה אליעז: בסדר, אבל יש-

עו"ד קובי נודלמן: אנחנו לא לבד פה, אנחנו יושבים בקבוצה וזה לא מונולוג ועם כל הכבוד-

גב' ברוריה אליעז: לא, לא פה.

עו"ד קובי נודלמן: מותר לדבר, אז מה זה לא פה? גם בקבוצה מותר לדבר.

גב' ברוריה אליעז: אני עונה על מה שעדי אומרת למה פרטנו. אז פרטנו כי התחילו להתלהט.

עו"ד קובי נודלמן: הנושא חשוב ואפשר להביא אותו לסדר היום, לא בצורה הזו...

גב' ברוריה אליעז: והבאנו. אז כשמביאים גם לא טוב.

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה לא היה על סדר היום.

מר יוסף ניסן: טוב חברים, עדי סיימת?

גב' ברוריה אליעז: תן לי, תן לי לומר את המשפט האחרון שרציתי לעדי.

מר יוסף ניסן: תני לה לסיים אבל.

גב' רונית ד. עייאש: סיימה, סיימה.

גב' ברוריה אליעז: היא סיימה.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' ברוריה אליעז: עדי, אני מסכימה עם כל מה שאמרת, עם כל, ממש מהתחלה ועד הסוף, ואני רוצה גם להוסיף לזה עוד דבר אחד, כתבתי את זה גם בתשובה שלי, אם יש בעיה כולל חברי מועצה, כולל הורים שפונים, יש אנשים מתפקדים במועצה. קודם כל הם הכתובת הראשונה לפנות אליהם. ולא צריך להתחיל להלהיט או הא או הא את הפייסבוק של חברי מועצה נפל הגג, נעדר מורה. טוב בסדר, אנחנו מבינים מה זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבריה לא לפרוטוקול השיעורים הכי יפים שאני זוכר אצלי זה היה שהמורים לא באו. מקבלים כדור יוצאים לחצר... הכי טוב.

גב' עדי זנד: שיעור דשא.

לסעיף 4 - אישור תב"רים:

4.1	תב"ר 383 – פרויקט פעילות לקידום חינוך בנושא סביבה במערכת חינוך וקהילה לשנת הלימודים תש"פ, תשפ"א, תשפ"ב על סך 167,979 ₪ במימון: המשרד להגנת הסביבה 134,382 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 33,596 ₪.
4.2	קוד רובוטיקה ומדעי המחשב על סך 36,000 ₪ במימון: משרד החינוך 19,800 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 16,200 ₪.
3.3	תב"ר 374 – שינוי שם התב"ר מ"התקנת מצלמות ברחבי היישוב" ל"תכנית אב לטריטוריה מאובטחת".

מר יוסף ניסן: טוב חברים אפשר להתקדם? בואו נתקדם לתב"רים.

מר שלומי שטרית: רק לגבי הנושא של התב"רים.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: ברוריה, יוסי רוצה וגם אני רוצה.

מר יוסף ניסן: בואו ניגש לתב"רים.

מר שלומי שטרית: אז לפני שאנחנו מדברים על התב"רים. לפני שאנחנו מדברים על התב"רים, למדתי את הנושא הזה קצת יותר לעומק. וכל הנושא של התב"רים אלה כספים שמגיעים בשוטר, בעיקר מגיעים משכונת שרונית אגרות בנייה, את ההשבחה, כל מיני כספים כאלה. ואנחנו כמועצה לוקחים את הכסף הזה ומשתמשים בו בשוטר שלנו.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא שוטר שלומי, מה פתאום.

גב' חגית מ. מימון: זה לא שוטף, זה תקציב בלתי רגיל...

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אמרת שלמדת.

מר שלומי שטרית: לא בשוטף, מאגרות פיתוח.

גב' רונית ד. עייאש: זה השקעות, לבנות בניין לעשות זה, זה השקעות.

(מדברים יחד)

גב' ברוריה אליעז: ... שמישהו מבין מה אתם מדברים.

מר שלומי שטרית: אז יופי, אז בבקשה תנו לי עכשיו לדבר, אל תפריעו לי. הכסף הזה נכנס-

עו"ד קובי נודלמן: נדבקת.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר שלומי שטרית: בקיצור, אנחנו כל ישיבה מגיעים לכסף של תב"רים תב"רים, וזה אומנם כסף קטן של השתתפות שלנו כמו הפרויקט הזה שאני לא יודע מה זה הפרויקט לפעילות ילדים וחינוך וכאלה, זה 33,000 ₪, נכון המדינה נותנת לנו 167,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: זה 80%-20%.

מר שלומי שטרית: 130,000 ₪, המדינה נותנת לנו 130,000 ₪, אבל אנחנו נותנים את ה-33,000 ₪. נכון בקוד רובוטיקה אנחנו נותנים רק 16,200 ₪ והמדינה נותנת 19,200 ₪, אבל בכל ישיבה אנחנו את הכסף הזה מעבירים לכל מיני פעולות שהמועצה מחליטה, שראש המועצה

מחליט. ואני בא ואומר כמה דברים, אחד האם יש לנו זכות לקחת את הכסף של שכונת שרונית ולהעביר אותו למקומות אחרים, ואם כן צריך לתת פה-

גב' רונית ד. עייאש: מה זה? תגדיר מה זה מקומות אחרים.

מר שלומי שטרית: לפרויקט פעילות לקידום חינוך בנושאי-

עו"ד קובי נודלמן: אבל זה אותם ילדים שגרים בשרונית גם שלומי.

מר שלומי שטרית: אבל זה הכסף הזה, הכסף הזה הוא נכנס משכונת שרונית-

גב' רונית ד. עייאש: אבל מבני הציפורים-

מר שלומי שטרית: בעיקר, כי כל הכסף עובר-

גב' רונית ד. עייאש: ... ציפורים ולקחו את זה לשכונה לצמחים-

מר שלומי שטרית: רגע, כל הכסף הזה מהקרן לעבודות פיתוח. רגע, רגע, זאת שאלה אחת-

גב' ברוריה אליעז: זה הולך לחינוך שלהם.

גב' רונית ד. עייאש: אני בדום שתיקה...

עו"ד קובי נודלמן: זה הסמכות של המועצה לקבוע...

מר שלומי שטרית: זאת שאלה אחת-

ד"ר עפר לוי: המט"ש גם לא...

מר שלומי שטרית: זאת שאלה אחת ושאלה שנייה שלי, הכסף הקטן הזה שאנחנו כל ישיבה כל חודש מעבירים פה 80,000 ₪ פה 100,000 ₪ פה

150,000 ₪ פה 200,000 ₪ לתב"רים, אני חושב שאנחנו כמועצה צריכים שיהיה לנו איזה שהוא חזון. והכסף הזה נעלם הוא הולך, אני מציע שאנחנו בדיון הבא נחשוב אולי אנחנו סוף סוף רוצים ללכת לכיוון של הנושא של האמפי, אולי אנחנו רוצים, כל הכספים האלה הקטנים האלה לא רוצים לקבל מציג מהמדינה 100,000 ₪ ו-70,000 ₪ ו-50,000 ₪, וכל חודש להוציא 100,000 ₪ 150,000 ₪ ו-200,000 ₪ וזה אוזל. ואנחנו לא עושים דברים שהם פרויקטים גדולים כמו, אמרתי למשל האמפי הזה. אנחנו רוצים לבנות אותו, לא רוצים לבנות אותו, אנחנו נהיה פה נגמור את כל הכספים האלה. כל הכספים האלה אתם החלטתם שהם הולכים רק לנושאים האלה, אנחנו לא צריכים להיות שותפים בנושאים האלה, לאן שהכסף הזה הולך? אני חושב שלא, אני חושב שהגיע הזמן אחרי שנה שאנחנו נדע מה זה פרויקט פעילות, כי תכף אני אצטרך להרים את היד ואני מרים את היד, כמו כולם מרימים את היד, כי רואים שיש פרויקט, אבל הולך פה 33,000 ₪. אני לא יודע על מה.

עו"ד קובי נודלמן: על 130,000 ₪.

מר שלומי שטרית: 130,000 ₪ אנחנו מקבלים ומשלמים 33,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: זה 80%-20% כן.

מר שלומי שטרית: נכון, 80%-20%. ועוד פעם אני רואה שפה אנחנו-

מר אלעד ארזי: זה קול קורא.

גב' חגית מ. מימון: זה קול קורא.

מר שלומי שטרית: כן, קול קורא.

מר יוסף ניסן: מה שאתה אומר שלומי-

גב' ברוריה אליעז: ... תבוא מוכן.

מר שלומי שטרית: את יודעת מה זה?

גב' ברוריה אליעז: כן, אני יודעת.

מר שלומי שטרית: יפה, אז אני לא יודע.

גב' ברוריה אליעז: תבוא מוכן, אני מציעה ככה באמת כנוהל, לא לך לכולנו-

מר שלומי שטרית: כן.

גב' ברוריה אליעז: לכולנו גם לי, כשאנחנו מקבלים את החוזר הזה שנלמד מה זה אומר, אם אנחנו לא מבינים מה זה אומר, נשאל לפני הישיבה מה זה אומר. אם אנחנו משתכנעים שכדאי להשקיע בזה הפרש של 20%-80% נצביע, תבוא מוכן.

מר שלומי שטרית: אני לא שותף, את שותפה לזה, אני לא שותף, אני לא יודע מה עושים בפרויקט הזה.

גב' ברוריה אליעז: אבל למה-

מר יוסף ניסן: הייתה ישיבה... דיברנו על הנושא.

מר שלומי שטרית: אני לא יודע על מה מדובר, ואיזה פרויקט.

מר יוסף ניסן: עברנו על כל הנושאים בישיבת הנהלה, לא באת.

מר שלומי שטרית: אוקיי זה אחד. שתיים, שוב אני חוזר ובא ואומר, אם אנחנו מתכוונים עוד 5 שנים לבוא ולראות שבסך הכול כל התב"רים היו 5 מיליון ש"ח, 10 מיליון ש"ח, 15 מיליון ש"ח, שאנחנו העברנו ככה בקטנות לכל מיני דברים כאלה, או שלקחנו את כל ה-15 מיליון ש"ח האלה ושמנו אותם בצד והלכנו על משהו גדול.

מר יוסף ניסן: איך 15 מיליון ש"ח?

מר שלומי שטרית: למה זה מה שנכנס? כמה כסף נכנס כל הקרן מפיתוח?

גב' ברוריה אליעז: הלוואי 15 מיליון ש"ח.

מר שלומי שטרית: כמה כסף עוד הולכים שאנחנו לא רואים בכל מיני ישיבות הנהלה וועדות הנהלה ודברים כאלה, אנחנו לא מכירים...

עו"ד קובי נודלמן: הכול מובא לפה לאישור.

מר שלומי שטרית: לא. כל מה שהיה בישיבת הנהלה 70,000 ש"ח, לא מובא לפה.

גב' עדנה זטלאוי: לא ועדת הנהלה, ועדת רכש

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: מחלקים ל-3 מחלקים ל-4, אתה מכיר את הטריקים, אנחנו לא באנו... אם אני רוצה לחלק 300,000 ש"ח אני אחלק אותו ל-4.

עו"ד קובי נודלמן: זה רכש, אתה מדבר על רכש.

גב' חגית מ. מימון: רכש זה משהו טכני.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא מהקרן בכלל.

גב' חגית מ. מימון: זה לא מהקרן.

גב' רונית ד. עייאש: קרן לעבודות פיתוח...

(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: בעיקר היטל השבחה.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

גב' חגית מ. מימון: אגב וזה לא רק מה שאנחנו גובים, זה גם...

גב' ברוריה אליעז: נגמרו לכם הקוצים בטוסיק פתאום? תתקדמו, תתקדמו בבקשה.

מר שלומי שטרית: אז אני רוצה באמת שיהיה דיון בנושא הזה, כי כל הכספים האלה אנחנו בסופו של דבר לא נדע מה עשינו ביישוב הזה, אם שמנו לירה ליום שחור, אם שמנו לירה ועוד לירה ועוד לירה ונחסוך ונעשה משהו, או שכל הזמן נעבוד בשוטף, נחלק.

מר יוסף ניסן: טוב, אני רוצה להתייחס, אנחנו עושים את מה שאנחנו אמורים לעשות שלומי. כל משרד ממשלתי שייתן לי 80%, אני אשים את ה-20% שלנו, זו חובה שלנו, אפילו זה לא נתון בכלל לדיון.

מר שלומי שטרית: אבל אתה יודע טוב מאוד שכל המשרדים נותנים יוסי.

מר יוסף ניסן: בעיניים שלי.

מר שלומי שטרית: כל המשרדים הרי-

מר יוסף ניסן: לא, לא כל המשרדים נותנים לך את הכסף.

מר שלומי שטרית: קודם כל אני חושב שאם היה לנו גם מישהו במועצה הזאת עובר על הקולות קוראים, יש איזה שהיא חברה שמטפלת בנושא הזה? יש מישהו? או שאף אחד לא יודע.

גב' חגית מ. מימון: יש במועצה, בתיה ואני ועדנה כמובן.

מר שלומי שטרית: יפה. יש מלא קולות קוראים יוסי, ים במיליונים, אז מה נעשה? מה נעשה נחלק את הכול?

עו"ד קובי נודלמן: תעדוף.

מר שלומי שטרית: ים של קולות קוראים.

עו"ד קובי נודלמן: תעשה תעדוף של מה שאתה רוצה.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: השאלה היא אחרת, כשהמוסדות נותנים את הכסף הזה ה-80% -20%

מר יוסף ניסן: הם מתנים את זה-

פרופ' מתי ליפשיץ: הם צובעים את זה למטרה מסוימת?

גב' עדנה זטלאוי: בוודאי.

גב' חגית מ. מימון: גם חייב להגיש להם דו"ח ביצוע.

פרופ' מתי ליפשיץ: איך אתה יכול שלא למטרה הזו-

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: כדי לחסוך את ה-20%?

מר יוסף ניסן: לבנות עם ה-20% היכל תרבות ב-15 מיליון ש"ח.

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: בואו ניקח רגע את הפרויקט הזה-

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, רגע, שלומי אם אני מבין אותך אתה אומר שלא ללכת על זה

באופן אוטומטי, אלא כל דבר לבחון לגופו של עניין.

מר שלומי שטרית: רק שזה אתה יודע דבר-

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מה שאתה אומר.

מר שלומי שטרית: אני אומר רק שזה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה אומר לוותר על פרויקט אחד ולקבל 10 אחרים כן. זה מה שאתה מתכוון.

גב' ברוריה אליעז: ... הוא מתכוון לוותר על כל ה-

(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: אני אומר שזה כל כך מפתה שאנחנו בסוף ה-5 שנים שנקום מפה ונראה שלא עשינו כלום. לא עשינו כלום כי יש את הכסף של התקציב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אולי צריך-

מר יוסף ניסן: ההיפך, מה שאתה מציע זה לא לעשות כלום. שלומי, אתה מציע לאגור 15 מיליון ₪ או 25 מיליון ₪-

מר שלומי שטרית: אני מציע לאגור 10 מיליון ₪ ואז לבוא למפעל הפיס ולא לה שיתנו לי גם הם 10 מיליון ₪, ואז זה כסף גדול ועשיתי משהו גדול, אבל שיהיה לי...

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, אם אני הייתי ממשיך את קו המחשבה שלך, הייתי אומר שלא לקבל באופן אוטומטי כל הצעה-

מר שלומי שטרית: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: לבחון כל הצעה וללכת על אלה שאנחנו חושבים שיש מקום-

מר יוסף ניסן: יש להם ערך מוסף-

פרופ' מתי ליפשיץ: אי אפשר לוותר על 80% לטובת חינוך או לטובת-

מר יוסף ניסן: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא יודע מה. ולכן לא אוטומטית לוותר.

גב' רונית ד. עייאש: אני אגיד 2 דברים-

מר שלומי שטרית: אני רוצה להגיד לך משהו-

גב' רונית ד. עייאש: שלומי רגע, רגע-

מר שלומי שטרית: המקום היחיד שהמועצה יכולה מעבר לתקציב לעבוד עם כסף זה הקרן לעבודות פיתוח. כל לירה שיש שמה אנחנו ישר שורפים, ישר מבזבזים כי יש כסף, יש כסף. זה כמו שאתה אני אתן לך בבנק שלך, אם אתה רוצה לחסוך משהו באיזה שהיא קרן השתלמות או איזה שהיא קרן למשהו לקנות בית יום אחד, אתה שם לך בצד. אנחנו לא עושים, כל מה שיש בקרן לעבודות פיתוח אנחנו מפרקים, לא משאירים אגורה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, שלומי-

מר שלומי שטרית: ישר כשיש אנחנו, ואני חושב שאנחנו עושים את זה וזה בסדר, כי אנחנו צריכים לעבוד ביישוב-

מר יוסף ניסן: שלומי אתה יודע מה היתרה של הקרן לעבודות פיתוח?

מר שלומי שטרית: לא.

מר יוסף ניסן: אז למה אתה אומר שאנחנו שורפים-

מר שלומי שטרית: כי-

מר יוסף ניסן: כל שקל?

מר שלומי שטרית: כי אין לך כסף אחר להוציא לתב"רים.

גב' רונית ד. עייאש: היה בתקציב פירוט של כל ה-, היה בתקציב-

מר שלומי שטרית: הא זה היה.

גב' רונית ד. עייאש: בתקציב-

פרופ' מתי ליפשיץ: שלומי, בסעיף 4 באישור היית מוותר על משהו פה?

מר שלומי שטרית: מה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה מתייחס למה שכתוב בסעיף 4?

מר שלומי שטרית: בסעיף 4.1, אני לא יודע מה זה. אני לא יודע מה זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: היית מוותר על משהו מהדברים?

מר שלומי שטרית: אני לא יודע מה זה.

מר יוסף ניסן: אז רגע, אז בוא, תשאל.

מר שלומי שטרית: אני לא יודע אפילו מה זה, אתה מבין, אנחנו מצביעים באופן אוטומטי-

גב' ברוריה אליעז: אבל למה לא ביררת, ילד, ילד למה לא ביררת?

מר שלומי שטרית: לא דנו בזה.

(מדברים יחד)

גב' בתיה הרפז: זה כולל את המיזם. זה פרויקט תלת שנתי שכל 3 שנים, זה בית ספר זה קהילה-

גב' חגית מ. מימון: חינוך בנושא סביבה במערכות חינוך וקהילה.

גב' בתיה הרפז: חינוך לסביבה לאורך חיים בריא-

עו"ד קובי נודלמן: זה פרויקט ל-3 שנים.

גב' בתיה הרפז: נכון.

עו"ד קובי נודלמן: מה זה 4.2? רובוטיקה, זה גם בית הספר.

גב' בתיה הרפז: גם בית ספר. זה נבחרת רובוטיקה בבית ספר, יש להם ערכות.

מר יוסף ניסן: שלומי בעיניי זה-

גב' ברוריה אליעז: אי אפשר היום בחינוך... אי אפשר לקדם בלי רובוטיקה.

מר שלומי שטרית: בסדר, אני אמרתי-

גב' ברוריה אליעז: לא כל קול קורא...

מר שלומי שטרית: מה זה התקנת מצלמות, תכנית אב-

גב' חגית מ. מימון: לא, זה רק להחליף את השם.

מר שלומי שטרית: למה? למה צריך לשנות את השם?

גב' חגית מ. מימון: כדי שנוכל להשתמש בו לכל הנושא של אבטחה, למשל התעלות האלה מסביב.

גב' עדנה זטלאוי: למשל הבדקה.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אם אנחנו... לאשר את מה שכתוב פה, אז מקובל... לא שלומי? שלומי, אנחנו לא מדברים היום על הרבה סעיפים. שלומי, אנחנו לא מדברים באופן כללי, אנחנו מדברים על 3 סעיפים שנמצאים פה-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: 3 תתי סעיפים. האם שלושת תתי הסעיפים האלה מקובלים עלינו?

מר שלומי שטרית: זה תמיד יהיה מקובל, אני אסביר לך מה העניין, זה תמיד יהיה מקובל. זה תמיד יהיה מקובל, כי יש כל כך הרבה דברים שצריך לעשות, אין לך מושג כמה, כיכרות פה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני יודע.

מר שלומי שטרית: ומדרכות וככירות, ומיליון ואחד אלף דברים-

עו"ד קובי נודלמן: אז תבקש תב"ר.

מר שלומי שטרית: השאלה היא שאלה, השאלה היא אם זה מה שאנחנו רוצים לעשות-

עו"ד קובי נודלמן: בוא תדון, ראית מה הנושאים-

מר שלומי שטרית: או-

עו"ד קובי נודלמן: תגיד כן-

מר יוסף ניסן: בוא נעלה להצבעה.

(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאתה אומר באופן עקרוני הוא נכון.

מר שלומי שטרית: יפה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ומה שאתה אומר באופן עקרוני זה שלא צריך לקבל אוטומטית כל הצעה שאנחנו מקבלים-

מר שלומי שטרית: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: כמו שכל אחת לא מתחנת עם מי שמציע לה, גם שהוא מאוד עשיר. אבל שלושת הסעיפים האלה זה מה שעומד לסדר היום היום.

מר שלומי שטרית: אני אמרתי את זה כבדרך אגב להבא.

גב' ברוריה אליעז: אני מבינה שכל נושא אחר אפשר לדון בו בלי סוף, רק נושא חינוך לא.

עו"ד קובי נודלמן: בעיקר בחינוך.

מר יוסף ניסן: בעיקר בחינוך. טוב בואו חברים, מי בעד אישור התב"רים? פה אחד כולנו.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את התב"רים:

4.1 תב"ר 383 – פרויקט פעילות לקידום חינוך בנושא סביבה במערכת חינוך וקהילה לשנת הלימודים תש"פ, תשפ"א, תשפ"ב על סך 167,979 ₪ במימון: המשרד להגנת הסביבה 134,382 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 33,596 ₪.

4.2 קוד רובוטיקה ומדעי המחשב על סך 36,000 ₪ במימון: משרד החינוך

19,800 ₪ והקרן לעבודות פיתוח 16,200 ₪.
3.3 תב"ר 374 – שינוי שם התב"ר מ"התקנת מצלמות ברחבי היישוב"
ל"תכנית אב לטריטוריה מאובטחת".

מר יוסף ניסן: טוב אני מוריד 2 נושאים את 5 ו-6 מסדר היום.

לסעיף 7 - אישור התאמת שכר לפי מספר תושבים לעובדי המועצה עדנה זטלאוי
ועובדיה צבי, בהתאם להוראות משרד הפנים.

מר יוסף ניסן: אנחנו נעבור לסעיף 7. סעיף 7 זה התאמת שכר לפי תושבים
לעובדי המועצה עדנה זטלאוי ועובדיה צבי בהתאם להוראות
משרד הפנים.

עו"ד קובי נודלמן: זה שכר יסוד, נכון?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' חגית מ. מימון: כן.

מר יוסף ניסן: זה מותאם לפי זה, זה כבר היה צריך להיות.

גב' רונית ד. עייאש: תסביר רק מה זה אומר.

מר יוסף ניסן: שלומי דואג לנו.

גב' עדנה זטלאוי: הוא העלה את ההצעה-

(עדנה זטלאוי יוצאת מאולם הישיבות)

מר שלומי שטרית: לא הבנתי רגע.

עו"ד קובי נודלמן: זה שכר יסוד שנותנים לפי כמות תושבים, ולפי זה גוזרים את

האחוזים משכר היסוד.

גב' רונית ד. עייאש: לא, רק תסביר שנלמד מה זה.

מר יוסף ניסן: משרד הפנים-

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת עם גודל היישוב, אבל מה השינוי.

מר יוסף ניסן: משרד הפנים מעדכן-

עו"ד קובי נודלמן: ממה זה משתנה למה? אתה יודע להגיד?

מר יוסף ניסן: מעדכן גם את שכר המנכ"ל, ואז זה נגזר-

מר שלומי שטרית: זה יורד או עולה אני לא מבין.

עו"ד קובי נודלמן: זה עולה, עולה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה יורד ב-50%. מי בעד שירד.

עו"ד קובי נודלמן: הוא לא דן באחוזים עכשיו, הוא דן בבסיס של כל האחוזים.

מר יוסף ניסן: בקיצור משרד הפנים גם מידי פעם מעדכן את העלאת השכר בהתאם-

גב' חגית מ. מימון: למספר תושבים.

מר יוסף ניסן: לדרגת התושבים שעל פי נגזר השכר.

גב' רונית ד. עייאש: אז תן לנו את המדרגות.

מר יוסף ניסן: זה עולה מעד 5,000 ומעל 5,000.

עו"ד קובי נודלמן: הבנתי, אבל בסכום מה זה עולה הבסיס.

גב' חגית מ. מימון: מה אתם רוצים את הסכומים?

מר יוסף ניסן: זה סדר גודל של-

גב' חגית מ. מימון: מה? מה זה עומד? העלות מעביד?

מר יוסף ניסן: בואו אני אסביר לכם-

גב' חגית מ. מימון: עלות מעביד של 2,500 ש"ח לכל אחד מהם בחודש.

מר יוסף ניסן: זה סדר גודל של 10% דרך אגב.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא 10%, כי זה משנה את הבסיס רק.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

גב' ברוריה אליעז: זה פחות.

מר יוסף ניסן: סתם לדוגמא מ-5,000, ה-7,500 היה שכר מנכ"ל, כן זה בערך 2,000-2,500 ש"ח, אבל אין מה לעשות.

גב' חגית מ. מימון: עלות המעביד.

מר יוסף ניסן: כולם בעד? כולם בעד? קובי?

עו"ד קובי נודלמן: בעד, בעד.

מר יוסף ניסן: עדנה יכולה לחזור כן.

(עדנה זטלאוי נכנסת חזרה לאולם הישיבות)

פרופ' מתי ליפשיץ: עדנה יכולה לחזור. הורדנו לך 50%. עדנה כולם היו פה אחד להוריד לך.

מר יוסף ניסן: להוריד לך ב-50%.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר התאמת שכר לפי מספר תושבים לעובדי המועצה עדנה זטלאוי ועובדיה צבי, בהתאם להוראות משרד הפנים.

לסעיף 8 - שינויים בהרכב נציגי המועצה בדירקטוריון המתנ"ס

מר יוסף ניסן: הנושא האחרון, אני אציג אותו. שינויים בהרכב נציגי המועצה בדירקטוריון מתנ"ס. יש הוראה חוקית שאומרת שיש 8 נציגים במתנ"ס, 2 מהם צריכים להיות מאושרים במועצה, זה עניין טכני.

גב' עדנה זטלאוי: נציגי ציבור.

מר יוסף ניסן: 2 מאושרים במליאה ועוד 6 בהנהלת המתנ"ס.

גב' עדנה זטלאוי: באסיפה הכללית.

מר יוסף ניסן: באסיפה הכללית.

עו"ד קובי נודלמן: אישרנו את כולם פה בטעות.

מר יוסף ניסן: בטעות בדיוק. אנחנו חוזרים חזרה ומאשרים את זה מחדש. היום אנחנו נאשר את ניסן בגולה ורותי רובין, ואת השאר יאשרו שם. מי בעד?

דובר: כולם.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

מר יוסף ניסן: אז פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר מינויים של ניסן בגולה ורותי רובין כנציגי הציבור של המועצה בדירקטוריון המתנ"ס.

גב' עדנה זטלאוי: גם ההחלטה הקודמת הייתה פה אחד.

מר יוסף ניסן: כן. תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה